உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

"எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்"—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி-௩௨] பவ வருஷ கார்த்திகைமீ [பகுதி-௧.
Vol. XXXII. *November-December 1934.* No. 1.

உள்ளுறை.

பரிசோதனத்தொடர்:—	ஸ்ரீமத். T. N. அப்பனையங்கார்	௧-௮
கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு:-	,, ராவ்ஸாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார், B.A.	௯-௧௮
குடஞ்சுட்டு:—	,, நல்லூர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்	௧௯-௨௪
கலைசைக்கோவை:— (குறிப்புரையுடன்)	,, மஹாமஹோபாத்யாய — தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி Dr. உ. வே. சாமிநாதையர்	65-80
குருகைமான்மியம்:-	T. K இராமாநுஜையங்கார், உதவிப்பத்திராசிரியர்	265-272
பெருந்தொகை முதற்குறிப்பகராதி:	ஸ்ரீமத். மு. இராகவையங்கார்.	III-X

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.] [தனிப்பிரதி அணா—8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 4—8—0

1934.

Printed by Srimathu R. Shanmuga Rajeswara Naganatha Sethupathy Avergal, and published by Thiru. Narayana Iyengar at the Tamil Sangam Power Press, No. 54, New Jail Road, Madura.

ஒரு வேண்டுகோள்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை வெளிவரும் இச்செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் வெளியிடுமாறு பொருளுரைகளும், மதிப்புரைவேண்டிப் புத்தகம் முதலியனவும் அனுப்புவோர் அவற்றைப் பத்திராசிரியர், செந்தமிழ், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும்,

செந்தமிழில் வெளியிடுமாறு அனுப்பும் விளம்பரங்களையும் பாண்டியன்புத்தகசாலைக்கு நன்கொடையாக அனுப்பும் புத்தகம் முதலியவைகளையும், செந்தமிழ் செந்தமிழ்ப்பிரசுரங்கள் தமிழ்ச்சங்கப் பிரசுரங்கள் சங்கக்கலாசாலை சங்கப்பரீக்ஷைகள் முதலியவைசம்பந்தமாக அனுப்பும் கடிதங்கள் மணியார்டர்கள் முதலியவற்றையும், இன்னும் இச்சங்கசம்பந்தமாயறியவிரும்பியெழுதும் பிறவற்றையும் மானேஜர், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை என்று விலாசமிட்டும் அனுப்புமாறு இதன்மூலம் கேட்டுக்கொள்ளலாயிற்று.

லக்ஷ்மீநாராயணையர்,

மானேஜர்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௨] பவஹு கார்த்திகைமீ [பகுதி-௧.
Vol. XXXII. November-December 1934. No. 1.

பரிசோதனத் தொடர்.

(சொல்-இளம்பூரணம்.)

செந்தமிழ் தொகுதி ௩௧-ல் ௨௭௨-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.

பரிசோதனம் 5. (கிளவியாக்கம் 42.) "ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்கிளவி தொழில்வேறு கிளப்பி னொன்றிடனிலவே" என்பது சூத்திரம். இதன் பொருள், 'ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன்' என்பதுபோல ஒரு பொருளைக்குறித்து வேறு வேறு பெயர் வருமாயின் இடையே வேறுவேறாகத் தொழில் கொடுப்பின் அதற்கு ஒன்றுதலின்று; அப்பெயரெல்லாஞ் சொல்லிய பின்னைத் தொழில்கொடுப்பின் ஒன்றும்: என்பதாம். 'ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் சாத்தன் வந்தான்' என்பது இதற்கு உதாரணம்.

மற்று, 'எந்தைவருக எம்பெருமான்வருக மைந்தன்வ்ருக' எனப் பெயர்தோறும் தொழில்கொடுப்பதும் ஒரோவழி ஒருபொருட்கு ஒன்றுமாகையால், அதனை இங்கு 'ஞாபகங்கூறல்' என்னும் உத்திவகையான் உரையாசிரியர் அமைத்தனர். "தொழில்வேறுகிளப்பின்" என்பதிலுள்ள 'வேறு' என்னுஞ்சொல்லே அதற்கு ஞாபகமென்பது அவர் கருத்து. சூத்திரத்தில் 'வேறுகிளப்பின்' என்றது, பெயர்தோறும் வெவ்வேறுதொழில் கொடுப்பதையே முழுவதும் ஆகாதெனவிலக்கி, 'எந்தைவருக எம்பெருமான்வருக' என்பதிற்போலப் பெயர்தோறும் ஒருதொழிலே கொடுப்பதை ஒருவாற்றான் ஆகுமென அந்த ஞாபகம் தழுவிக்கொள்ளவல்லதென்பதை அவர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். அங்ஙனம் விளக்கும் வாக்கியங்கள் அச்சுப்புத்தகத்திற் சிறிது பிழையுடன் காணப்படுகின்றன.

*

"தொழில்வேறுகிளத்தலுன் இருவகைப்படும். பெயர்தோறும் ஒருதொழில் கிளத்தலும் வேறுகிளத்தலுமாம். பெயர்தொறும் வேறுய்த் தொழில்கிளத்தலும் வேறுகிளத்தலாம். அதனல் இச்சூத்திரத்துப் பெயர்தொறும் வேறுய்த்தொழில்கிளத்தலைத் 'தொழில்வேறு கிளப்பின் ஒன்றிடனில' என்றது": என்னும் இவ்வுரைப்பகுதியில் "வேறு கிளத்தலுமாம்" என்பது பொருளுணர்ச்சியை இடர்ப்படுத்துகின்றது. அதனை "வேறுகிளத்தலாம்" என்று திருத்திக்கொண்டால் பொருள் மிகத்தெளிவாய் விளங்கும்.

இவ்வாறே மேலும், அவ்வுரையின் அடுத்தபத்தியில், "அங்ஙனம் ஞாபகத்தாற் கொள்வதனையும் ஒருபொருட்கு ஒன்றுமென்று" என முற்றுப்பெறுது எஞ்சிநிற்கும் வாக்கியப்பகுதியை, "ஒன்றுமென்பது." என முற்றுவித்துக்கொண்டால் ஒருவாறு பொருள் பொருத்தமுறுகின்றது. ஆகையால் அதுவும் அங்ஙனம் திருத்திக்கொள்ளத் தக்கதே.

பரிசோதனம் 6. (கிளவியாக்கம் 55) "வினைவேறுபடாப் பல பொருளொருசொல் நினையுங்காலைக் கிளந்தாங்கியலும்" என்பது சூத்திரம். இத னுரைத்தொடக்கத்தில், "வினைவேறபடாப் பல்பொருள் ஆமாறு உணர்த்துதல் றுதலிற்று:" என்று அச்சுப்புத்தகத்திற் காணப்படும் வாக்கியம் பழையபிரதியில் இல்லை. அது, "பலபொருளொரு சொல் ஆமாறு" என்றிருப்பின் பொருந்தும். இவ்வாறே 53-ம் சூத்திரத்தின் அவதாரிகையிலும், 'பல்பொருள்' என்றிருப்பதை 'பலபொரு ளொருசொல்' என்று திருத்துதல் நன்று. இஃது ஒருபுறம் நிற்க.

'மாவீழ்ந்தது' என்றாற்போல, வினையினல்வேறுபட்டுப்பொரு ளறியப்படாத பலபொருளொருசொல்லை, ஆராயுமிடத்து, அஃது இன்ன தென்று அறியக் கிளந்தே சொல்லுக; என்பது இச்சூத்திரத்தின் பொருள். கிளந்துசொல்வதற்கு உதாரணம் 'ஆன்கன்று நீரூட்டுக' எனவரும். சூத்திரத்தில் 'நினையுங்காலை' என்றது, ஆராயுமிடத்து என்றவாறு. ஆராயுமிடத்துக் கிளந்துகூறுக எனவே, ஆராய்ச்சியில்லாத விடத்தாயிற் கிளவாதே கூற அமையும் என்பது உரையாசிரியர் கருத்து.

இக்கருத்தினை மேலும் விரித்துரைக்கின்றபகுதி அச்சுப்பிரதியிற் பிழைபாடுடையதாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பகுதி வருமாறு:—

"ஆராய்ச்சியுடைய நிலம் என்பது எருநிலம்; யாதோவெனின், 'கன்று நீரூட்டுக' என்றவிடத்து, ஆன்கன்றும், எருமைக்கன்றும் பூங்கன்றும் எனப் பலவும் ஆங்கு உளவாயின், அவன் சொன்ன கன்று நிற்பப் பிறிதொரு கன்று நீரூட்டல் வழுவாம். அதனான், இன்னுழி இன்னகன்று என்று கிளந்து சொல்லுக; அல்லாக்கால் இன்னகன்று என்று கிளவாதே சொல்ல அமையும்:" என்பதாம்.

இவ்வுரையுள் (எருநிலம்) என்ற சொற்றொடர் எவ்வாற்றானும் இயைபுடைத்தன்று. ஆகையால் அது வழுவியிருக்க வேண்டுமென்பது வெளிப்படை. ஆயினும், 'தொல்காப்பியச்சொல்லதிகாரக்குறிப்பு' எனும் புத்தகத்தில் அதனையே பொருத்தியமைக்க ஒரு வழி காட்டப்பட்டது:—"ஆராய்ச்சியுடைய நிலம் என்பது எருநிலம் என்ற சொற்றொடர் பொருளியைபின்றி நிற்கின்றது. அவ்வாறன்றி 'யாதோவெனின்' என்றதன் பின்னரும் 'கன்று நீரூட்டுக' என்றதன் முன்னரும் 'நிலம்செல்க என்றவிடத்து விளைநிலமும் எருநிலமும் ஆங்கு உளவாயின், அவன்சொன்ன நிலம் நிற்பப் பிறிதொரு நிலஞ் செல்லுதல் வழுவாம்; அதனான் இன்ன நிலமென்று கிளந்து சொல்லுக; அல்லாக்கால் இன்ன நிலமென்று கிளவாதே சொல்ல அமையும்; ஆராய்ச்சியுடைய நிலமென்பது எருநிலம்:' என்று இருப்பிற் பொருந்துமென்று தோன்றுகிறது" என்னும் இவ்வளவும் அப்புத்தகத்திற் கண்ட குறிப்பாகும். (பக்கம் 62)

இக்குறிப்பு அரிதின் ஆராய்ந்து உரைக்கப்பட்டதாயினும், இதனைத் திருத்தமென்று கொள்வது பொருத்தமின்றென்று தெரிகிறது. ஏனெனில், ஓர் உரைப்பகுதியின் பொருளுணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத பலவாக்கியங்கள், மூலச்சுவடியொன்றிலும் அடையாளமின்றி, முழுவதும் விழுந்தொழிந்தன என்றல் அத்துணை ஏற்புடைத்தன்று. அன்றியும், ஆராய்ச்சியுள்ளவிடத்துக் கிளந்து கூறவேண்டும், அல்லாக்காற் கிளவாதே கூற அமையும் என்பதைத் தக்க எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்கப்புகுந்த உரையாசிரியர், 'நிலஞ்செல்க' என்பதுகொண்டு ஒருகால் அதனை நன்கு விளக்கினாராயின் மறித்தும் ஒருகால் 'கன்று நீரூட்டுக' என்பது கொண்டு முன்போலவே விளக்கவுரை வரைதல் 'பிஷ்டபேஷணம்' என்னுங் குற்றமாய் முடியும். இவையேயன்றி, இச்சூத்திரத்

திற்கு வாலாறுகாட்டியவிடத்து 'ஆன்கன்று நீரூட்டுக' என ஒன்றனையேகூறிவிடுத்தமையால்விரிவுரைவரையுமிடத்தும் அஃதொன்றனையே விளக்குவதல்லது, ஆண்டு (வினைநிலம் அல்லது) எருநிலம் சேறலைக் குறிப்பிடுதற்கு யாதோரியைபுமின்றாம். ஆகையால் இவ்வாறு பயனில் கூற்றும் மற்றொன்றுவிரித்தலுமான உரையினை இளம்பூரணர் எழுதியிராரென்பது திண்ணம்.

இனி, என்னிடமுள்ள பழையபிரதியைச் சோதிக்கநேர்ந்தபொழுது, 'எருநிலம்' என்ற அச்சுப்பிரதியின் பாடம் பிழையுடையதேயென்பது நன்கு விளங்கிற்று. அதில் "ஆராய்ச்சியுடையநிலம் என்பது வருநிலம் யாதோவெனின்; 'கன்று நீரூட்டுக' என்றவிடத்து, ஆன்கன்றும் எருமைக்கன்றும் பூங்கன்றும் எனப் பலவும் ஆங்கு உளவாயின், அவன் சொன்ன கன்று நிற்பப் பிறிதொரு கன்று நீரூட்ட வழுவாம்; அதனான் இன்னுழி இன்னகன்றென்று கிளந்து சொல்லுக, அல்லாக்கால் இன்ன கன்றென்று கிளவாதேசொல்ல அமையும்:" என்று மிகத்தெளிவாக வரையப்பட்டுள்ளது.

இங்கு 'ஆராய்ச்சியுடைய நிலம்' என்றது ஆராய்ச்சியுள்ள இடம் என்றவாறு. 'வருநிலம் யாதோவெனின்' என்றது (வருமிடம் அல்லது) வருமாறு யாதோவெனின் என்றவாறு. இடமென்னும் பொருளில் நிலமென்னுஞ்சொல்லை உரையாசிரியர் பிறவிடத்தும் வழங்கியுள்ளார். 62-ம் சூத்திரவுரையினிறுதியில், "அது நிலமாகத் தந்துரைத்து அவற்றையுங்கொள்க" என அவர் எழுதியிருப்பது இதனை வலியுறுத்தும். இனி, 'அல்லாக்கால்' என்றது ஆராய்ச்சியில்லாதவிடத்து என்றவாறு. பலபொருளொருசொல்லின் பொருள் கவர்த்தலில்லாதவிடம், ஆராய்ச்சியில்லாவிடம்; அது கவர்த்தற்குரியவிடம், ஆராய்ச்சியுள்ளவிடம்; ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் "நினையுங்காலை" என விதந்தோதியதும் இதுவே: என்பது இளம்பூரணர் கொள்கை. இதுநிற்க.

"ஆராய்ச்சியுடைய நிலம் என்பது வருநிலம் யாதோவெனின்" என்புழி 'வருநிலம்' என்பது வேண்டாகூறலென்று சிலர் கருதலாம். இதற்கு முந்தியுள்ள வாக்கியமான, "ஆராய்ச்சியில்லாத விடத்தாயிற் கிளவாதே கூற அமையும் என்பதே அமையும்;" என்பதிலும் இது போன்ற குறைபாடு காணப்படும். ஆயினும் அவை பொருட்படுத்தற்குரி

யனவல்ல. மிக்க காலநீட்டத்தாற் பலமாறுதலுக்குட்பட்டு இன்றுகாறும் நின்று நிலவும் இவ்வுரைநடையிற் சொல்லமைதியைப் பெரிதும் சோதியாது, கருத்தமைதியையே கைக்கொள்ளவேண்டும்.

ஆகவே, இதுகாறுங் கூறியவற்றால் 'எரு நிலம்' என அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம் மூலப்பிரதியிலுள்ள 'வரு நிலம்' என்பதன் உருமாற்றமே என்று தெளிவாயிற்று. வகரவுயிர்மெய்யின் முற்பாதி வரிவடிவம் எகரவுயிரின் முழுவடிவத்தோடு ஒருபுடையொத்துத் தோன்றுமாகையால், பிற்பாதி உருத்தெரியாமலழிந்த நிலையில், பிரதிசெய்வோர்க்கு மயக்கமுண்டாகும். அக்காரணத்தால் இவ்வழு நேர்ந்திருக்கலாமென்று உய்த்துணரத்தக்கது.

பரிசோதனம் 7. (கிளவியாக்கம் 56) "குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்துமொழி கிளவி" என்பது சூத்திரம். ஒருபொருளைச் சொல்லக் கருதின், அதனை இற்றென்று தெரித்துச் சொல்லவேண்டும் என மரபு வழுக்காத்தல் இதன் பொருளாகும்.

இதன் வரலாற்றுப்பகுதி, "உலற்றற்றிற மின்றிப் பயின்றார் ஒரு சான்றார் மயிர்நீட்டி உலறிநின்றாரைக்கண்டு, ஒருவன், எம்பெருமான் உலறிநின்றீரால் என்றக்கால், வாளாதே உலறினேன் என்னற்க, இது காரணத்தான் உலறினேன் என்க:" என்று அச்சுப்புத்தகத்திற் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு 'உலற்றற்றிறம்' என்றிருப்பது பழையபிரதியில் 'உலறற்றிறம்' என்று திருத்தமாக விளங்குகின்றது. உலறிநின்றார், உலறிநின்றீர், உலறினேன் என்பனபோல இதுவும் உலறற்றிறம் என்றிருப்பதே சுத்தபாடமென்று கொள்ளத்தக்கது.

இதனுள், உலறுதல்—பொலிவழிதல். 'உலறற்றிறமின்றிப்பயின்றார் ஒருசான்றார் மயிர்நீட்டி உலறிநின்றாரைக் கண்டு' என்றது, முன்பு எஞ்ஞான்றும் பொலிவழிதலின்றிப் பழகினாராய்ப் பின்பு யாதுகாரணத்தினானோ உரோமம் வளர்ந்து பொலிவழிந்து நின்றாராகிய ஒரு சான்றாரைப் பிறனொருவன் கண்ணுற்று; என்றவாறு. 'ஒருவன்' என்றது, அப்பிறன் என்றவாறு. 'எம்பெருமான் உலறிநின்றீரால்' என்றது,

அவன் அதன்காரணத்தை வினவியறியும் வேட்கை யிருக்கும்படி காட்டியவாறு. 'வாளாதே உலறினேன் என்னற்க, இது காரணத்தான் உலறினேன் என்க' என்றது, பொலிவழிதற்காரணத்தைத் தெரித்து மொழியாது வெறுமனே, 'பொலிவழிந்தேன்' என்னற்க; இன்னகாரணத்தாற் பொலிவழிந்தேன் என்று அக் காரணந்தெரியச் சொல்லுக; என்றவாறு.

பரிசோதனம் 8. (கிளவியாக்கம் 57) "குடிமையாண்மையிளமை மூப்பே.........முன்னத்தினுணருங் கிளவியெல்லாம், உயர்திணைமருங் கினிலையினவாயினும், அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங்கியலும்:" என்பது சூத்திரம். இதன் பொருள்—குடிமைமுதல் விறற்சொல்லீறாயினவும் பிறவுமாகிய முன்னத்தினுணருங் கிளவிகள், உயர்திணைப்பொருளைப் பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலின் உயர்திணைபோல் வழங்கவேண்டுமெனினும், அஃறிணையைச் சொல்லியாங்குச் சொல்லப்படும்—என்பதாம். உதாரணம்—அவர்க்குக்குடிமைநன்று, அவர்க்கு ஆண்மை நன்று; என வரும். பிறவும் அன்ன.

இங்குக் குடிமை குடிமையுடைய மக்கள்மேலும், ஆண்மை ஆண்மையுடையார்மேலும் நின்றன. ஆகலின் அவை உயர்திணையான் வழங்கல்வேண்டுமெனினும், 'நன்று' என அஃறிணைமுடிபு கொண்டன. இளமை, மூப்பு, அடிமைமுதலான ஏனைய குறிப்புமொழிகட்கும் இஃது ஒக்கும்.

இனி, இவ்வுதாரணங்களை எல்லாம் முறையாக எடுத்துக்காட்டிடத்து, 'வன்மை' என்பதற் கெதிராக "அரசுவன்மை நன்று" என அச்சுப்புத்தகத்திற் காணப்படுகிறது. என்னிடமுள்ள பழைய பிரதியில் அது காணப்படவில்லை. இச் சூத்திரவுரையிறுதியில், "வன்மை என்பது மூன்றுபாற்கும் பொதுவாய்நிற்பது யாண்டுப்பெறுதுமோ எனின் வழக்குப்பெற்றுழிக் கொள்க;" என்று எழுதியிருப்பதை நோக்குங்கால், பழையபிரதியிலுள்ளவாறு அவ்வுதாரணம் அங்குக் காட்டப்பெறு திருத்தல் பொருந்துமோ என்று சங்கிக்க இடமுண்டாகிறது. இஃது ஒருபுறம் நிற்க.

வன்மை யென்னும் வழக்கிற்கு இளம்பூரணர் வரலாறு காட்டினரே எனினும் அது, 'அரசுவன்மைநன்று' என்பதாகாது, 'அவர்க்கு வன்மைநன்று' என்பதாகல் வேண்டும். ஏனெனில், 'அரசு' என்னுஞ் சொல்லும் 'வன்மை' என்பதுபோல இச்சூத்திரத்து எடுத்தமொழிகளில் ஒன்ருய்த் தனியே வாலாறுகாட்டற்குரியதாகையால், இருமொழிகளையும் இணைத்து ஓர் உதாரணங்கூறுதல் மயங்கவைத்தலாய் வழுவும். அன்றியும் அவர்க்குக் குடிமை நன்று, அவர்க்கு ஆண்மை நன்று, அவர்க்கு இளமை நன்று, அவர்க்கு மூப்பு நன்று என்ருற்போல 'அவர்க்கு வன்மை நன்று' என்றலே, வன்மை யென்னுஞ்சொல் மூன்னத் தினுணருங் கிளவியாய் உயர்திணைமருங்கின் நிலைபெற்று அஃறிணை முடிபு கொண்டதைத் தெளிவாய் விளக்கவல்லது. அவர்க்கு உதவி புரியும் வன்மையாளர் நல்லர் என்பது இதன் பொருள். அரசுவன்மை நன்று' என்பதில் இப்பொருள் விளங்காது. ஆகையால் அதனை 'அவர்க்கு வன்மை நன்று' என்று இங்ஙனம் திருத்துதல் பொருத்தமுடையதே.

இன்னும் அவ்வச்சுப்புத்தகத்தில், "என்காதல் பொலிவாயிற்று; என்யானை வந்தது" என உதாரணங்கள் எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் பின், இவை முறையே காதலும் சிறப்பும் கெழீஇவந்தன:" என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளது. 'கெழீஇவந்தன' என்பது இவ்வாக்கியத்திற்கு அத்துணைச் சிறந்தமுடிபாகத் தோன்றவில்லை. ஆகலின் அஃது இளம்பூரணர்எழுதியதுதானே என்பது ஐயப்படுதலுடைத்து. பழைய மூலப்பிரதியில் இங்ஙனங் காணப்படாமையும் இதனை வலியுறுத்தும்.

"அலிவந்தது—இது தன்மைதிரிபெயர்; குருடுவந்தது—இஃது உறுப்பின்கிளவி:" என முன்னைய உதாரணங்களில் வரையப்பட்ட குறிப்புக்கள்போலவே, இவ்வுதாரணங்களிலும், "—இவை முறையே காதலும் சிறப்பும்" என்னுமளவோடு அக்குறிப்பு முற்றிநிற்றல் அமையும். இங்ஙனமே இதனை அடுத்து "கெழீஇயிலி வந்தது—இது செறற்சொல்" என உதாரணமும் குறிப்பும் உரைத்திருப்பதும் நோக்கத்தக்கது. ஆகையால், 'இவை முறையே காதலும் சிறப்பும்' என்ற குறிப்பினை அடுத்து, 'கெழீஇலிவந்தது' என்ற உதாரணம் எழுதியிருந்த

எட்டுச்சுவடியைப் பெயர்த்தெழுதின எழுத்தாளர், இரண்டையும் ஒருசேரவாசித்துத் தம் திரிபுணர்ச்சியால், "இவை முறையே காதலும் சிறப்பும் கெழீஇவந்தன" என முழுவாக்கியமாக முடித்துவிட்டனர் போலும்.

இனி, "காதல் கிள்ளையினையும், யானை மகவினையும் பற்றிவந்தன" என மற்றுமொரு வாக்கியம் இவ்விடத்து அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படுவதும், உரையாசிரியருரைத்ததன்றி 'பின்னுள்ளார் இடையே புகுத்தெழுதிய போலியுரையாமென்று தெற்றென விளங்குகின்றது. ஏனெனில்' இவ்வாக்கியமும் பழையபிரதியில் இல்லை. அன்றியும், 'என்காதல் பொலிவாயிற்று' என்பதிலுள்ள 'காதல்' என்னுஞ்சொல் காதலிக்கப்படும் மக்களாகிய உயர்திணைப் பொருளை வழங்கியதாகல்வேண்டுமல்லது, காதலிக்கப்படும் கிள்ளையாகிய அஃறிணைப்பொருளை வழங்கியதாகாது. அங்ஙனமாயின் அது, "உயர்திணை மருங்கின் நிலையினவாயினும்" என்னும் சூத்திரப்பொருளொடு மாறுகொள்ளும். அஃறிணைப் பொருளே குறிக்குஞ்சொல் அஃறிணைமுடிபுகொள்ளும்வழக்கு இச்சூத்திரத்திற்கு எவ்வாற்றானும் இலக்கியமாதலின்று. ஆகையால் இவ்வாக்கியம் இளம்பூரணர்கருத்துக்கு மாறாய்ப் பிறர் எழுதிய இடைச்செருகலே என்பது வெளிப்படை.

இன்னும் இச்சூத்திரவுரையுள் "விறற்சொல் விறலையுணர்த்துதல்;" என்று அச்சுப்புத்தகத்திற் காணும் குறிப்பினையும் "விறற்சொல்— விறலையுணர்த்துஞ்சொல்." என்று தெளிவுபெறத் திருத்திக்கொள்ளல் நன்று.

[தொடரும்.]

T. N. அப்பனையங்கார்,
தலைமைத்தமிழாசிரியர்,
இராமேசுவரதேவஸ்தானம் பாடசாலை,
மதுரை.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

இராவணன் காமத்தினும் கோபம் மிகுதல்.

65 என்ற றத்துறை கேட்டலும் இருபது நயனம்
மின்றி றப்பன ஒத்தன; வெயில்விடு பகுவாய்
குன்றி றத்தெழித் தூரப்பினன்: குறிப்பதென்! காமன்
தன்றி றத்தையும் கடந்தது சீற்றத்தின் தகைமை!

இ-ள். என்று (சீதை கூறிய) நீதிநெறி (வாசகங்களை (இராவணன்) கேட்டவுடனே (கடுங்கோபமுண்டானதனால், அவனுடைய) இருபது கண்களும் மின்னல்களை வெளிப்படுத்துவன போல்வன (வாய்க் கோபத் தீயைக் கொட்டுவன) வாயின; (பற்கள் வெள்) ஒளி வீசுகின்ற (பத்து) வாய்களாலும் மலைகளும் தகர்ந்துவிடும்படி (அதிர்ச்சியுண்டாக) அதட்டி ஆரவாரித்தான்: (அவன் கோபத்தின் உக்கிரத்தைக்) கூறுவானேன்! (அந்தக்) கோபத்தின் தன்மை, மன்மதன் வன்மையையும் மீறிவிட்டது!

அறத்துறை-தருமமார்க்கம். (துறைதிறம் பாமற் காக்கத் தோன் றினன். வாலிவதைப்படலம், எ௬). வெயில் - ஒளி. பகு வாய் - பிளந்த வாய் - (திறக்கப்பட்டு) அகன்ற வாய். இறுதல் - ஒடிதல். தெழித் தல் - அதட்டல். ஊப்பல் - ஊத்தொலித்தல். குறித்தல் - சொல்லு தல். ('கொண்டு போகநின் இவுளியென் றுற்றதுங் குறித்தான்' அகலி கைப்படலம். ௬௧). தகைமை - தன்மை. 'என்றறத்துறை' என்பது என்ற அறத்துறை என்பதன் தொகுத்தலெனலுமாம்.

கரிய இராவணன் கார்மேகமாகவும், அவன்கண்ணின்று கோபத் தீச்சுவாலை புறப்படல் மேகத்தின்கண்ணின்று மின்னல் வெளிப்பட லாகவும் அவன் அதட்டி ஆரவாரித்தல் மேகம் குமுறி யிடித்தலாகவுங் கொள்ளும்படி கவி இராவணகோபவருணனை செய்திருப்பது பாராட் டத்தக்கது.

இராவணனது வாய் அதட்டுமுன், அவனுடைய கண் கோபத்தீச் சுவாலை வீசியதென்றது, மேகத்தின் இடியோசை கேட்கப்படுமுன், அதன் மின்னொளி காணப்படும் இயற்கைநிகழ்ச்சியோடொத்திருக் கும் பொருத்தம் கவனிக்கத்தக்கது.

இராவணனுக்குச் சீதையைப்பற்றியுண்டாகிய காமவுணர்ச்சியினும் மிக்கதாக எவ்வகை யுணர்ச்சியும் தோன்றுமென எவரும் எண்ணியிரார். ஆதலால், இது எதிர்பாராத அதிசயமென்னும்படி 'காமன் தன்திறத்தையும் கடந்தது சீற்றத்தின் தகைமை!' என்ற காம்பீரிய கவிநயம் பாராட்டத்தக்கது.

இராவணன் கோபமும் காமமும் சமமாதல்.

66 வளர்ந்த நாணினன், மாதிரம் அனைத்தையும் மறைவித்
தளந்த தோளினன், அனல்சொரி கண்ணினன், 'இவளைப்
பிளந்து தின்பன்' என் றுடன்றனன், பெயர்ந்தனன், பெயரான்,
கிளர்ந்த சீற்றமும் காதலும் எதிரெதிர் கிடைப்ப.

இ-ள். (இராவணன் தன் குறைகளைச் சீதை கூறியதனால்) மிகுகின்ற நாணமுடையவனாய் (இப்படி நாணச்செய்தாளேயென்று கொண்ட கோபத்தினால் வீராவேச மூண்டானதனால்) திசைகளெல்லாவற்றையும் மூடி அளக்கின்ற (வைபோலப் பூரித்த)தோள்களுடையவனாய்(க் கோப)த் தீயைக் கொட்டுகின்ற கண்களுடையவனாய் 'இவளைப் பிளந்து தின்பேன்' என்று சொல்லிக் கோபித்தான். (சொல்லியபடி செய்தற்கு அவளைநோக்கிச்செல்ல ஓர் அடி) பெயர்ந்தான், (இரண்டாம் அடி) பெயரானானான், (ஏனெனில், அவன்மனத்துள், அப்போது, திடீரென) எழுந்த கோப (மொருபக்க)மும் (நெடுநாளாக உள்ள) காம (மொருபக்க) மும் (ஒன்றுக்கொன்று பின்வாங்காமல்) எதிர்த்துப் போராடியதனால் (என்பது).

மாதிரம் - திசை. மறைவித்து - மறையச்செய்து - மூடி. உடலல் - கோபித்தல். பெயர்தல் - (அடி) பெயர்தல் - காலெடுத்து வைத்தல். கிடைத்தல் - எதிர்த்தல். கிடைப்ப: கிடைத்தலால் எனப் பொருள்படும் காரணப்பொருளதாகிய செயவெனெச்சம்.

'தின்பனென்று' என்பதில் 'என்று' என்பது, என்றெண்ணியென்றும் என்றுகூறி என்றும் பொருள்படுமாயினும், என்றுகூறி என்பதே கவிகருதிய பொருளென்பது, அடுத்தபாட்டில் 'சொன்ன நீசன்' எனவருவதனால் தெளிவாம்.

முந்திய பாட்டில் தொடங்கிய இராவணகோபவருணனை இப்பாட்டில் தொடுத்துக் கூறி முடிக்கப்பெற்றது.

முன், கோபம் மிகுந்து காமத்தை வென்றதாகக் கூறினர். இப்போது, அது குறைந்து காமத்தோடு சமமாயினதென்றார். இனி, அது அதிகமாக் குறைந்து தோற்றதென்பதை 'ஆண்டவாள்' என்ற கவியில், கோபாக்கினி காமவெள்ளத்தால் அவிந்ததென நயம்படக் கூறுவதனல் அறியலாம்.

இராவணன் சீதைமீது நெடுங்காலமாகக்கொண்டிருந்த காமத்துக்கும் அவன் அவள்மீது திடீரெனக்கொண்ட கோபத்துக்கும் நிகழ்ந்த போராட்டத்தின் இறுதியில் காமமே வென்றதென்றதனல், காமம் கோபத்திலும் மிக்க பலமுடையதா யிருந்ததென்பது பெறப்பட்டது. முந்திய கவியில் 'காமன்—தன்தி றத்தையும் கடந்தது சீற்றத்தின் தகைமை'யென்றதனுலும் இந்தக்கவியில்'பெயர்ந்தனன்' என்றதனுலும் எதிர்பாராது கோபத்தால் திடீரென எதிர்க்கப்பட்ட காமம் சிறிது பின்னிடைந்து கோபத்துக் கிடங்கொடுத்ததும், சடுதியில் தாக்கப்பட்டதனல் ஏற்பட்ட தடுமாற்றம் தவிர்ந்த தற்சமயத்தில் காமம் மேற்கொண்டு பின்னுக்குத் தள்ளப்படாமல் சமாளித்துக்கொண்டு தாவரித்து நிலை நின்றதும், அதன்பின்பு பிந்திய 'ஆண்டவாள்' என்னும் கவியில் 'மூண்ட காலவெந் தீயென முற்றிய சீற்றம்—நீண்ட காதல்நீர் நீத்தத்தின் வீவுறு நிலையில்-மீண்டு நின்று' என்றதனல் காமம் தன் அதிக பலத்தை உபயோகித்துக் கோபத்தைப் பின்னிடையச்செய்து தான் முன் இழந்த இடத்தை மீட்டுத் தன் பூர்வநிலையடைந்ததும், இயற்கைநிகழ்ச்சிகளாய்த் தன்மைநவிற்சியணிக்கு இனிய உதாரணமாயிருத்தல் நோக்கி நுகரத்தக்கது.

அப்போது அநுமான் ஆலோசித்தல்.

மரத்தின்மேல் மறைந்திருந்த அநுமான் 'இவளைப் பிளந்து தின்பன்' என்று இராவணன் கோபித்துக்கூறியதைக் கேட்டு, ஒருகால் சொல்லியபடி செய்துவிடுவானேவென்று அஞ்சி, அவ்வாறு செய்யப் புகுவானனல், அவன்மேற் குதித்து மிதித்துக்கொன்றுவிடுவேனென்று எண்ணினன்.

இராவணன் கோபம் தணிந்தபின் கூறுதல்.

ஊழித்தீப்போலக் கதித்தெழுந்த கோபம் உகாந்தவெள்ளம் போலப் பெருகிய காமத்தால் அழியாநிற்க, இராவணன், குறித்தகாரியம்

கோபத்தால் கெட்டுப்போமேயன்றிச் சித்தியாகா தென்று கருதிச் சீதை கூறியவைகளுக்குச் சமாதானம் கூறுகின்றான்.

இராவணன் சீதைக்கு எதிர்மொழி கூறல்.

(தன் வெற்றிதோல்விகள், வீர வெற்றிதோல்விகளல்ல, விளையாட்டு வெற்றிதோல்விகளெனல்)

67 'கொல்வெனென் றுடன்றேன்; உன்னைக் கொன்றிலேன்;
குறித்துச் சொன்ன
சொல்லுள; அவற்றுக் கெல்லாம் காரணம்
தெரியச் சொல்லின்,
ஒல்வதீ தொல்லா தீதென் றெனக்குமொன்
றுலகத் துண்டே;
வெல்வதும் தோற்றல் தானும் விளையாட்டின்
விளைந்த மேனாள்.'

இ-ள். '(நீ என்னைப் பழித்ததனால்) "உன்னைக்கொன்றிடுவேன்" என்று கோபங்கொண்டேன்; (ஆயினும்) கொன்றேனில்லை: (பழிமொழி கூறிய உனக்கு எதிர்மொழி கூறவேண்டியிருத்தலால்.) (நீ என்னைக்) குறித்துச் சொன்ன (பழிச்) சொற்கள் (தோற்றத்தில் மெய்பாக) இருக்கின்றன: (உண்மையில் அப்படியில்லை.) (அச்சொற்கள் மெய்யானவையல்லவென உருபிக்கும்) காரணத்தை விளங்கச் சொன்னால், (என்னாலாகாத காரியமொன்றுமில்லையாதலால்,) எனக்கு இந்தக்காரியம் செய்ய முடியுமானது இந்தக்காரியம் செய்ய முடியாதது என (எடுத்துக்கூறக் கூடிய) ஒருகாரியம் உலகத்தில் இல்லை. ("ஏன் சிலருக்குத் தோற்றாய்?" என்பாயேல், கேள்,) முன்னாளில் வெற்றிகள் பெற்றதும் தோல்விகள் உற்றதும் விளையாட்டிலே நிகழ்ந்தவைகள். ("விளையாட்டுக் கருத்தோடு உன் பலத்தை வேண்டுமென்றே உபயோகிக்காமல் நீ தோற்றிருக்கலாம். "'வெல்வதும் விளையாட்டின் விளைந்தது'" என்றாயே. அஃது என்னை" யெனில், யான் கோபங்கொண்டு எதிர்த்தற்குரிய பலமுடையார் எவரும் எங்கும் இலராதலால், (புலி புலியை எதிர்த்தல்போலன்றிப் பூனையை எதிர்த்தல்போல) என் பகைவரை வீரமாக எதிர்க்காது விளையாட்டாக எதிர்த்து வென்றேன் என்பது.)'

உடலல் - கோபித்தல். ஒல்வது - இயல்வது. உண்டே என்பதில் ஏகாரம் எதிர்மறை; 'உன்னைக் கொல்கிலேன்' 'உலகத்துண்டோ' என்பனவும் பாடங்கள்.

இராவணன் தான் எல்லாம்வல்லானென்றும் தன்வெற்றிதோல்விகள் விளையாட்டில் விளைந்தனவென்றுங் கூறியது, உள்ளீடு ஒன்றுமில்லாத பகட்டுரையாகக் கருதற்கிடமாயுள்ளது. அது ஆடம்பரமான வெற்றுரையன்றென உருபித்தற்குரியதாகத் தான் கருதிய நியாயத்தை உடனே கூறாமல் மனத்துள் வைத்துக்கொண்டு வேறுசில சொல்லிவிட்டுப் பின்பு 'வென்றோரும்' என்ற கவியிற் கூறுகின்றான். அவன் அவனுடைய தற்புகழ்ச்சியுரையை ஒப்புக்கொள்ளச்செய்யத் தக்க நியாய மில்லாததனால் அந்த நியாயத்தைக் கூறவில்லையெனச் சீதையை முடிவுசெய்யச்செய்து அதன்பின்பு அந்த நியாயத்தைக் கூறுவது, ஆதியிலேயே கூறுவதினும் விசேட நயம் பயப்பதாகவும் சிறந்த அதிசயம் விளைப்பதாகவும் இருத்தல் குறிக்கத்தக்கது.

(சீதையை வஞ்சித்துக் கவர்ந்ததற்கு நியாயம் கூறல்)

68 'ஒன்றுகேள், உரைக்க; நிற்கோர் உயிரென உரியோன் தன்னைக்
கொன்றுகோள் இழைத்தால், நீநின் உயிர்விடில், கூற்றம் கூடும்;
என்றன் ஆருயிரும் நீங்கும், என்பதை இயைய எண்ணி,
அன்றுநான் வஞ்சம் செய்த: தார்எனக் கமரில் நேர்வார்?'

இ-ள். '(உன்னை வஞ்சகத்தாற் கவர்ந்தேனென்றாய். ஏன் அவ்வாறு செய்தேனெனில்,) உண்மையை (நான்) சொல்ல (நீ) கேட்பாயாக. அந்நாளில், உன்னைக்கவா, நான் வஞ்சகஞ்செய்தது, உனக்கு ஒப்பற்ற உயிர்போல உரியோனான இராமனைக் கொன்று (உனக்குத்) தீமைசெய்தேனானல், (நீ உயிர்விடுவாய்,) நீ உன் உயிரைவிடுவாயானல், (அத்துன்பந் தாங்கமாட்டாத என்பால்) எமன் வந்து சேர்வான், என் அருமையான உயிரும் நீங்கிவிடும் என்பதை யெண்ணியே (யன்றி, இராமலக்குமணரோடு போர்செய்தற்கஞ்சியன்று): என்னைப் போரில் எதிர்ப்பார் யார் (உளர்)? (ஒருவருமில்லை.)'

ஒன்று - உண்மை (தமிழகராதி). கோள் - தீமை. இழைத்தல் - செய்தல். கூற்றம் - யமன். கூடும் -(வந்து) சேர்வான். இயைய-பொருந்த. அமர் - போர். நேர்தல் - எதிர்த்தல்.

'கொன்றுகோள் இழைத்தால்' என்பதற்கும் 'நீ நின் உயிர்விடில்' என்பதற்கும் இடையே 'நீ உயிர்விடுவாய்' என்பதைக் கூறாமற்கூறிய நயம் நோக்கத்தக்கது. இது, நூலழகுகள் பத்துள் முதன்மையான 'சுருங்கச் சொல்லல்' 'விளங்கவைத்தல்' என்னும் இரண்டு வனப்புக்களை ஒருசேர உடையதாகவுள்ளது.

(தேவர்களே, அவர்கள் தேவியரை யான் கொண்டுவந்தால், மீட்க நினையாரே, இராமலக்குமணரான மனிதரோ உன்னை மீட்க வருவா ரெனல்)

69 'மானென்ப தறிந்து போன மானுட ராவார் மீண்டு
யானென்ப தறிந்தால் வாரார்; ஏழைமை எண்ணி நோக்கல்;
தேனென்ப தறிந்த சொல்லாய், தேவர்தாம் யாவ ரே''எங்
கோன்''என்ப தறிந்த பின்னைத் திரம்புவர், குறையி னல்லால்.'

இ-ள். 'தேன்போலும் (இனிய) மொழியினாய், (''யான் இருக்கு மிடந் தெரிந்தவுடனே, இராமலக்குமணர் வந்து என்னை அதஞ்செய்து உன்னை மீட்டுவிடுவார்கள்'' என்று உண்மையறியாது கூறினாய். மாரீச மாயமானை உண்மை) மானென்று (பின்தொடர்ந்து) போன (கேவலம்) மனிதர் ஆன இராமலக்குமணர்கள்,) (உன்னைக்கவர்ந்து கொண்டு போன வன்) யான் என்று தெரிந்தால், (''ராசா கையைப்பிடித்தால் விதிவசம்'' என்ற பழமொழியை நினைவுகூர்ந்து) திரும்பி (உன்னை மீட்க) வாமாட் டார்கள். (உன்) அறியாமையால் (அவர்கள் வருவார்களென்று) எண்ணி (அவர்கள் வரவை) எதிர்பாராதே. (தேவர்களே, அவர்கள் தேவியர்களை டான் கொண்டுவந்தால், கொண்டுபோனவன்) ''எங்கோன்'' 'என்று அவர்கள் ராசபத்தியோடு கூறிக்கொள்ளும் யான்) என்று (தெரியுமுன் மீட்க எண்ணுவார்களேயன்றித) தெரிந்த பின்பு (அவர்களுக்கு முடிவு காலம் நெருங்கி ஆயுள்நாள்) சுருங்கினாலல்லாமல் (மீட்க எண்ணும் தவறு செய்யார். அப்படித்) தவறு செய்வார் தேவருள் யாவரே (உளர்)? (ஒருவருமேயிலர்,)'

ஏழைமை (யால்) - அறியாமை (யால்), நோக்கல் - எதிர்பாராதே; அல்லீற்று எதிர்மறை ஏவல்வினைமுற்று. 'வருவிருந்து பார்த்திருப் பான்' (குறள் 87) என்பதில் 'பார்த்தல்' எதிர்பார்த்தலை யுணர்த்தியது போல, இங்கே 'நோக்கல்' எதிர்பார்த்தலை யுணர்த்தியது. 'ஏழைமை

எண்ணி நோக்கல்' என்பதற்கு (வருவார்களென்று) எண்ணி எதிர் பார்த்தல் அறியாமையாம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். திறம்பு தல் - தவறுதல். தாம் சாரியை. ஏ, வினு அல்லது பிரிநிலை.

சிறிது ஊன்றி நோக்கினுல் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சொற் களும் சொற்றொடர்களும் சொல்லப்படாது விடப்பட்டிருத்தலைக் கம்பராமாயணத்திற் பலகவிகளில் காணலாம். இந்தக் கவியில் 'குறை யினல்லால்' என்பதன்மூன் 'வாழ்நாள்' என்பது கூறுது விடப் பட்டிருக்கிறது. 'வாழ்நாள்'தான் கூறப்படவில்லையென்பது, பின் வரும் 'பள்ள நீர்' என்ற கவியில், குறைந்த வாழ்நாளுடையவளே என்று பொருள்படும் 'குறைந்த நாளோய்' என்பதனுல் தெளிவாம்.

(உண்மையில், ஒருவரும் என்னை வெல்லவில்லையென்பது, யானே திரிலோகாதிபதியாக விருத்தலால் தெளிவாமெனல்).

70 'வென்றேரும் இருப்ப, யார்க்கும் மேலவர் விளிவி லாதோர்
என்றேரும் இருப்ப, அன்றே, இந்திரன் ஏவல் செய்ய,
ஒன்றுத உலகம் மூன்றும் ஆள்கின்ற ஒருவன் யானே:
மென்றோளாய், இதற்கு வேறோர் காரணம் விரிப்ப துண்டோ?'

இ-ள். 'மென்மையான தோள்களையுடையாளே, (யான் "இதன் மூன் வெல்வதும் தோற்றல் தானும் விளையாட்டில் விளைந்த மேனுள்" என்றதை நீ ஒப்புக்கொண்டிராவிட்டால், இப்போது சொல்வதைக் கேள். வென்றவான்றித் தோற்றவர் அரசாள்வரோ?) வென்றவர் (களென்று நீ சொல்லியவர்) களிருக்கவேயும், (அவர்களல்லாமல்) "எல் லாருக்கும் மேலானவர்கள் சாவில்லாதவர்கள்" என்று சொல்லப்பட்டவர் (களான, நீ என்னை வென்றவனென்ற சிவனை யுள்ளிட்ட திரிமூர்த்தி) களிருக்கவேயும், இந்திரன் பணிவிடை செய்யாநிற்க, மூன்றுலகத்தை யும் ஆள்கின்ற ஏகாதிபதி (யாக இருக்கின்றவன்) யானல்லவா? இப்படி (யான் திரிலோகாதிபதியாக) இருப்பதற்கு (உண்மையில் என்னை வென் றவனொருவரு மில்லாதிருப்பதன்றி) வேறொரு காரணம் சொல்ல வேண்டி யதுண்டோ?'

விளிவு - சாவு. ஒன்றுதல் - நெருங்குதல். ஒன்றுத உலகம் மூன்றும் - (ஒன்றுக்கொன்று தூரமாய்) நெருங்கியிராத மூன்று உலகங்

களையும். ஒருவன் என்ற சொல், உலகங்களைப் பொதுநீக்கித் தானொருவனே தனியாக ஆள்பவன் என்ற பொருளை உணர்த்தி நின்றது. விரித்தல் - சொல்லல் (நாமதீப நிகண்டு 652).

'அன்றே' என்பதை 'யானே அன்றே' என இயைத்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. அப்படி இயைக்காமல் 'இருப்ப அன்றே' என்றிருக்கிற படியே வைத்து 'வென்றோரும்...............விளிவிலாதோரென்றோரும்' இருக்கவுமல்லவா, உலக மூன்றும் ஆள்கின்ற ஒருவன் யான் (ஆக உள்ளேன்) என்று பொருள் கூறலுமாம்.

'யார்க்கும் மேலவர் விளிவிலாதோர் என்றோரும் என்பதற்கு - த்ரிமூர்த்திகளினும் உயர்ந்தவராய் (ப் பகைவர்களால்) அழிவில்லாதவரென்று நீ கருதுகின்ற ராமலக்ஷ்மணரு மென்று கூறினுமாம்'

'மூன்றும் உணர்கின்ற' என்பதும் பாடம்.

சீதை, இராவணனை நோக்கி 'உன்னைக் கால்விரலொன்றா லழுத்திக் கதறச்செய்த சிவன் வில்லை முறித்தவனும் உன்னை வென்ற கார்த்தவீரியனைக் கொன்ற பரசுராமனைப் பங்கப்படுத்தியவனுமான வீராதி வீரன் இராமன்' என்று கூறியதை இராவணன் எவ்வாறாகவும் மறுக்க முடியாதென யாரும் இயல்பாக எண்ணியிருப்பார். அவர்களையெல்லாம் இந்தக்கவி பரமாச்சரியபாவசராக்கும் பான்மையதாயிருத்தல் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது.

இந்தப் படலத்தில் இராவணனும் சீதையும் நிகழ்த்திய இனிமையான வாதப்பிரதிவாதங்களடங்கிய கவிகளின் முடிவாகவும் *முடியாகவு முள்ள இந்தக்கவி கம்பரது வழக்குத்திறத்தை விளக்குங் கவிகளுள்ளே சிறந்த ஒன்றாயிருத்தல் சிந்திக்கத்தக்கது.

(இராமலக்குமணரை ஏவல்கொள்வே னெனல்)

['இன்றே சென்று என் இருபதுகைகளிலே ஒரு கையாலேயே இராமலக்குமண ரிருவரையும் ஒருசேரப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து உன் கண்ணெதிரே ஏவல்கொள்வேன், காண்பாயாக.']

(உன்னவ ரொருவரையும் விடாமற் கொன்று உன்னையும் கொல்வேனெனல்)

---

*முடி - மகுடம் - கிரீடம்.

71 'பள்ளநீர் அயோத்தி நண்ணிப் பரதனே முதலி னோராண்
டுள்ளவர் தம்மை யெல்லாம் உயிர்குடித், தூழித் தீயின்
வெள்ளநீர் மிதிலை யோரை வேரறுத், தெளிதின் எய்திக்
கொள்வன்நின் உயிரும்: என்னை அறிந்திலை குறைந்த நாளோய்.'

இ-ள். '(சாம்நாள் நெருங்கி) வாழ்நாள் சுருங்கியவளே, (என் கருத்துக்கு இசையாயாயின், இராமலக்குமணரைக் கொன்றிடுவேன். அவர்களைக் கொன்றமையோடு நின்றமையாமல், அவர்கள் பிறந்த ஊரா கிய) அயோத்திமா நகரத்தை அடைந்து, அங்குள்ளவரான பரதன் முதலியோரெல்லாரையும் கொன்று, உகாந்தகாலாக்கினிபோல (அங்கு நின்று சென்று நீ பிறந்த ஊராகிய) மிதிலாபுரி (யில் உள்ள உன் தந்தை சனகன் முதலி) யோரை (க்குடியோடு அடியோடு ஒழித்து) நிர்மூல மாக்கி இங்கே வந்து உன்னுயிரையும் வாங்கிவிடுவேன். (இவ்வளவும் செய்யும் வன்மையுடையவனென) என்னை அறிந்தாயில்லை.'

பள்ள நீர் - ஆழமுடைய நீர். ஆண்டு - அங்கு. உயிர்குடித்தல் - கொல்லல். தீயின் - தீப்போல. வெள்ளநீர் - பெருக்குநீர். நாள் - வாழ்நாள் - ஆயுள் (தமிழகராதி). எளிதின் - எளிதாக. எய்தி - அடைந்து - வந்து சேர்ந்து.

பள்ளநீர் வெள்ளநீர் என்பவை முறையே அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் அருகே செல்லும் ஆற்று நீர்களையேனும் அந் நகரங்களைச் சூழ்ந்துள்ள அகழிநீர்களையேனும் குறிப்பனவாம்.

'குறைந்த நாள்' என்றது அப்பொருளுடைய 'அற்பாயுசு' என்னும் வடமொழித்தொடரை நினைவுறுத்துகின்றது. 'குறைந்த நாளோய்' என்றது, கோபத்திற் கூறியதாயினும், அது, கோப உணர்ச்சியல்லாமல் 'இளமையும் அழகும் பாழ்படும்படி அகாலமரணம் அடையப்போகின்றாயே' என்னும் பரிதாப உணர்ச்சியையும் புலப்படுத்தும் நயம் நோக்கி நுகரத்தக்கது.

இரண்டுமாதம் கழியுமுன் இணங்காயாயின், இறப்பாயெனல்.

[இராவணன், இவ்வாறு கூறி மிகவும் கோபித்துத் தன் வாளைப் பார்த்து (இதற்கு இரையாக்குவேனெனச் சீதைக்குக் குறிப்பித்து) 'நீ இணங்குவாயல்லையானால், உன்னைக் கொல்லக் குறித்த காலம், இன்னும் இரண்டு மாதங் கழிந்தவுடனே வந்துவிடும். அப்போது நேரவிருக்கிறதை ஆலோசித்துப் பார்' என்று கூறிவிட்டு அப்புறம் போனான்.]

இராவணன், சீதையைக் காக்கும் அரக்கியரை அவளைவசப்படுத்தும்படி வற்புறுத்தல்.

போனவன், சீதையின் காவலாளரான அரக்கிமாரை நோக்கிச் 'சீதையைப் பயமாகவாவது நயமாகவாவது வசப்படுத்தி அதனை என்னிடம் வந்து சொல்லுங்கள். அவளை வசப்படுத்தீராயின், உங்களைக் கொன்றிடுவேன்' என்று கூறித் தன் இருப்பிடம்நோக்கிச் சென்றான்.

இராவணன் போனபின், இராட்சசிகள் சீதையைத் துன்புறுத்தல்.

இராவணன் துன்புறுத்திவிட்டுப்போகப்பெற்ற சீதை, இராகு விழுங்கி உமிழ்ந்த சந்திரன் போன்றாள். அவன் போனபின், அரக்கியர்கள், அவளை அச்சுறுத்துவாராய்க், கண்களினின்று நெருப்புப்பொறி பறக்கப் பார்த்து, வாள்களையும் வேல்களையும் உயரத்தூக்கிக்கொண்டு 'கொல்லுங்கள், தின்னுங்கள்' என்று கூறினார்கள். பின்பு, 'கொடிய பெண்களெவரினுங் கொடியவளே, பிரமதேவனுக்குப் பேரன் மகனும் வேதவிற்பன்னனும் மாதவஞ்செய்து தீவினை தீர்ந்தவனுமான இராவணேசுரன் உன்பால் மெய்யன்பு வைத்ததன்றி வேறு பிழையில்லாதவன். அப்படிப்பட்டவன் மனம்வருந்தும்படி புண்ணிற் கோலிட்டாற் போன்ற பொல்லாதவார்த்தைகளைச் சொல்லி நீ பிறந்த குடியும் புகுந்த குடியும் ஒழிந்து கெடும்படி செய்தாய். நீ இணங்காயாயின், இப்போதேகொன்றிடுவோம்: இனி வாழாய்.' என்று அதட்டி வற்புறுத்திக் கூறினார்கள்.

திரிசடை சீதையைத் தேற்றல்.

சீதை, இராவணனும் இராட்சசிகளும் கொல்லப்புகுந்ததனால் ஒரு சிறிதும் மனவுறுதி குறைவுறாதவளாய்த் துன்பக் கண்ணீர் சொரிந்து துன்பச் சிரிப்புச் சிரித்தாள். அதுகண்ட திரிசடை, 'அம்மா, நான் கண்ட கனவின் நற்பயன்கள் இன்னவையென யான் முன்னம் சொன்னதை நினைந்து வருந்தாதிருப்பாயாக. உன் மனத்தைக் கலங்கவிடுதல் உன் அறிவுக்கு அடுத்ததன்று' என்று தேறுதல் வார்த்தை கூறினாள். திரிசடை கூறிய கனவிவரத்தை அரக்கியர் விசாரித்துத் தெரிந்து நல்லுணர்வுற்றுக் கோபம் நீங்கிச் சீதையை அச்சுறுத்துவதை நிறுத்தினார்கள். அவள் சிறிது துன்பம் நீங்கி உயிர்தரித்திருந்தாள்.

நிந்தனைப்படலம் முற்றும்.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

"குடஞ்சுட்டு"

நல்லூர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எழுதியது.

கலித்தொகையினுள், (109) "சீரார்நிழல குடஞ்சுட்டினம்" என வருவதற்கு "இன்னதனைக் குடம்பால் போதுமென்று கருதப்படும் பசுத்திரள்" என உரை எழுதுவர் நச்சினார்க்கினியர். குடம் எனும் சொல்லிற்கு இத்தொடரில் கலம் எனும் பொருளே தக்கது என உள்ளத்திற்கொண்டுபோலும் உரையாசிரியர் இவ்வாறு கூறிப்போயினார். சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி நிரம்பாத முற்காலங்களில் தமிழ்வல்லோர் பல சொற்களின் உண்மைக்கருத்தை நிச்சயம்பண்ணாது விட்டமையில் புதுமை ஒன்றும் தோன்றாது. தற்கால ஆராய்ச்சிமுடிபுகளை நோக்க, இங்கு நாம் எடுத்தோதியநிலையில் குடச்சொல்லின் பொருள் வேறு என்பதை இப்போது தெளிவிப்போம்.

"குடஞ்சுட்டு" என்னும் தொடரோடு "மக்கட்சுட்டு" எனும் வேறொருதொடரை நோக்குவது நன்று. மக்கட்சுட்டு என்றதற்கு "மக்களாகிய '(நன்குமதிக்கப்படும்) பொருள்" என்று உரைஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரே கருத்து எழுதுகின்றார். (தொல்காப். சொல். 1). அங்ஙனமாயின், "குடஞ்சுட்டு" எனுந்தொடருக்கும் "பசுக்களாகிய பொருள் (=மிருகம்)" என்று கருத்துரைத்தல் தகாதா? "மக்கட்சுட்டு" என்பதற்கு மக்கள் எனும் பொருள் என்பதைக்காட்டில் "மக்களென்னும் சொல்" என வைப்பது அதிக தகுதியாகும் போலும். இது சூத்திரத்தை ஆராயுங்கால் விளக்கமாகும்.

> உயர்திணை என்மனார் மக்கட் சுட்டே
> அஃறிணை என்மனார் அவர்அல பிறவே
> ஆயிரு திணையின் இசைக்குமன் சொல்லே

"இச்சூத்திரம் சொல்லைப்பற்றியது. உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச் சொல்லெனச் சொல் இருவகைப்படும். இவற்றுள் மக்கட்சொல் (=மக்கட் சுட்டு) உயர்திணை. பிறசொற்கள் அஃறிணை" என்பதே சூத்திரத்தின் சொல்நிலைக்கும் பொருள்நிலைக்கும் ஏற்ற கருத்து. சுட்டு என்பதும் சொல் என்பதும் பிறப்பளவில் ஒன்றே என மேல் விளக்கப்படும்.

"குடம்" மாட்டின்பெயர்.

இனிக் குடம் எனும் குறியீட்டின் உண்மை அர்த்தம் யாது? இச்சொல், குட + அம் எனப் பிரியும். இதில் "அம்" எனும் விகுதி "அது" எனும் வேறொருசொல்லின் திரிபு. இவ் "அது" பொருளைப் பிரித்துக்காட்டுதற்கு உதவுவது. "அது" எனுஞ்சொல்லே அடு, அறு, அம், அர், அல், அழ், அள், அண் எனவும் அ எனக் கடைக்குறைபாயும் நிற்கும். இவ்வுருவங்களெல்லாம் பொருளைப் பிரித்துணர்த்தும்வகையால் வேறுசொற்களுக்கு விகுதியாகும். [இவற்றின் விரிவை "தமிழ்ச்சொற்பிறப்பாராய்ச்சி" நூல் 27-ம் பக்கத்திற் காண்க.] அப்பால் "குட" எனும் அடி வளைவைக் குறிக்கும். "குடவென்பது..........வளைவையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்" என நச்சினார்க்கினியரும் கூறுவர் (திருமுருகாற். 229 உரை). ஆகவே குட + அது =(1) வளைந்த அது; (2) வளைவைப் புறப்பாடானதோற்றமாய்க்கொண்ட ஒரு பொருள்; (3) கொம்பு; (4) கொம்புடைய மிருகம்; (5) எருது; (6) பசு எனப் பொருள்வேறுபாடு ஏற்பட்டது. [இவ்வாறான பொருள்வேறுபாடுகள் சொற்களில் வந்து பொருந்தும் முறையையும் முன்குறித்த நூலின் ஐந்தாம் அதிகாரத்தினுட் காண்க]. வளைந்த கொம்புடைமையைக்கொண்டு மாடு பெயரிடப்பட்டதற்கு மலையாளத்தில் பசு கொம்பி, கொம்பிச்சி எனப் பெயரிடப்பட்டிருத்தலும் ஒரு சான்று. மாட்டைப்போல கொம்புடைய மிருகங்கள் வேறுபல இருப்ப மாட்டுக்கே கொம்புடைமையைக்கொண்டு பெயரீடு செய்யப்பட்டது எவ்வாறு எனில், முதலிடத்தில் இப்பெயரீடு மாட்டுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டபின், வேறுமிருகங்களுக்கு வேறுவகையாய்ப் பெயரீடுசெய்யப்பட்டது என அறிக.

கொம்புடைமையைப் புறப்பாடான குணமாகக்கொண்ட மிருகங்களுட் பொதுவகையில் மாடும், சிறப்புவகையில் பசுவுமே ஆதியில் குடம் எனப்பட்டன என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. கலித்தொகையிற் காணப்படும் பாடல்கள் எழுந்த காலத்தில் தமிழிலே குடம் எனும் தனிச்சொல் பசுவைமட்டில் குறியாது கலம் ஆதிய பிற பொருட்களையும் குறித்தமையினாற்போலும், கேவலம் குடம் என்னாது குடஞ்சுட்டு (=குடம் எனும் சொல்லால் அறியப்படுவது) என்றனர்

எனக்கொள்ளக்கிடக்கின்றது. 107—ம் பாடலில் ஆயரைக் "குடஞ் சுட்டவர்" எனக்குறித்தமையையும் நோக்குக. ஆயின், கலித்தொகை யின் பாடல்களுக்கு முற்பட்டகாலத்தில், குடம் எனும் தனிச் சொல் லே பசுவைக்குறித்தது என்பதற்கு பிங்கலந்தையில் (10, 351) அவ் வுருவம் பசுவுக்குப் பேராய் வருதலையும், தமிழின் பாகதங்களாகிய கூயிமொழியில் எருதுக்கும் பசுவுக்கும் "கோடி" என்றும்; சிங்களத்தில் "ஹொணு" என்றும் பெயர்கள் இருத்தலையும் நோக்கலாம். கோடி எனுஞ்சொல் வடமொழி ஹோ எனும் பெயரிலிருந்து வந்ததாகச் சொல்லல் அமையாது. என்னை? ஹோ எனும் சொல்லினின்று கோடி எழுந்ததாயின், டகரம்ஒன்று பின்னிடத்தில் வருதற்கு நியாயமில்லை. ஹொணு எனும் சிங்களம் ஹொண் + அக் "ஒருமாடு" எனவிரியுமாதலால், ஹொண் என்பதே ஆதியுருவம். இதில்ணகரம் டகாத்தின்திரிபாய் வருதல் ஒக்கும். ஆதலால், அச்சிங்களச்சொல்லும் குடத்தோடு அன்றி ஹோவோடு உறவுகொள்ள அறியாது. பாளியில் ஹோண எனும் மாட்டுப்பெயரும் அப்படியே. கோடி, ஹொணு எனும் சொற்கள் மாட்டின் பெயராய்த் தமிழ்ப்பாகதங்களில் விளங்குகின்றமைபால், இவற்றையொத்த குடம் எனும் சொல்லும் மாட்டையே ஓர்காலம் உணர்த்திற்று என்பது நன்ருகத்துணியப்படும். அதுமட்டோ? மிகப் பழங்காலத்துமொழிகளுள் ஒன்ருகிய சுமேரியமும் இதில் நமக்கு ஒரு சான்று. சுமேரியத்தில் எருது ஹுட் எனப்படும். ஹுற், ஹு எனும் உருவங்களும் அதில் உள. இனி, இக், ஹுட் எனும் சொல் விற்கு அந்தமொழியில் வரிவடிவு யாதெனில், கொம்பு மிகநீண்டு வளர்ந்த எருதின் தலையேயாம். (G. A. Barton: The Origin and Devel. of Babyl. writ....No 259). வளர்ந்த கொம்பின் நிமித்த மாகவே எருதுக்கு வளர்ந்தது எனும் அர்த்தமுள்ள குட் எனும் பெயரீடு எழுந்ததென்பதிற்கு ஐயப்பாடு ஒருசிறிதும் இல்லை.

பிறமொழிகளிற் குடச்சொல்லு

இனி வடமொழி ஹோ, பழஞ்சர்மனிய கூஒ (Chuo), சர்மனிய கூ (Kuh), பழம் ஆங்கில கூ (Cu), ஆங்கில கௌ (Cow), கிரேக்க பொஉஸ் (bous), லத்தீன் பொஸ் (bos) எனும் இச்சொற்களெல் லாம் ஒத்தபிறப்புடையன என்றது ஐரோப்பிய மொழிநூலாருடைய

துணிபு. (மோ, வொஉஸ் என்ற இவற்றில் ககரம் பகரமானமை, தமிழ் "பத்து" 'கன்னடத்தில் ஹத்து என வந்ததற்கு எதிர்நிரலான ஒரு முறை). ஆயின், இவ் ஐரோப்பிய சொற்களுக்கு அடியாது, இவை எவ்வாறு மாட்டுக்குப்பெயராயின என்று அறுதியிட ஐரோப்பிய மொழிநூலாளர் அறியார். நந் தமிழ்மூலமாகவே இச்சொற்களின் உண்மையான உற்பத்தியைக் காட்டும் அடியும், அவ்வடியின் ஆதிப் பொருளும், அப்பொருள் மாட்டுக்குப் பொருந்தியகாரணமும் தெற் றெனப்புலப்படும். வளைந்தகொம்புடைமையாலே, முதற்கண், எருது பசு என்ற வேற்றுமையின்றி மாட்டினத்துக்கும், பின் பசுவிற்கும் குடம் எனும் குறியீடு வாலாயிற்று என்றது தமிழ்அடியின் பரிசோதனை யினலன்றி அறியப்படாது. ஐரோப்பியர், எருதை பசுவை வொஉஸ் கௌ ஆதிய பெயரால் அழைத்தும் அப்பெயர்கள் எப்படி அம்மிருகங் களுக்குப்பொருந்துகின்றன எனத் தோரார். எமது தமிழ் குடப்பெய ரே அவர் வழங்கும் பெயர்களின் பொருளையும் ஏற்புடைமையையும் வெளியாக்கும்.

அதுமட்டோ! எந்தமிழின் தெளிவுபொருந்திய சொல்லாக்கத்தின் மாட்சி எவ்வாறெனில், குட எனும் சொல் தான் எழுந்தபான்மையையும் நாம் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்ளலாம். குட எனுஞ் சொல்லிற்கு மூந்திய உருவம் குழை என்பது. குழைக்கு மூந்தியது உழ-ல் என்பது. உழல் தனுக்கு முந்தியது உள் என்பது. உள் எனுஞ்சொல் சேய்மைச்சுட் டாகிய உகரமும், அச்சுட்டைத் துளக்கமாக்குகின்ற ளகரமாகிய வியஞ் சனமும் சேர்ந்து உண்டானது. சேய்மையின் மற்றொரு நோக்காகிய மறைந்ததன்மையைக் காட்டும் முகத்தால் மறைவிடத்திலே, யாதொன் றின் அகத்திலே இருப்பதையும் குறிப்பது. இதனுல், உட்புறத்தை நாடி நாடி வருதலே உழல்தல் (வளைந்து வரல்) எனப்படும். உழ-ல் எனுஞ்சொல் ககரமாகிய முதனிலைமெய்யினல் வலியுறுத்தப்படும் போது குழை-தல் எனும் உருவம் தோன்றி, வளைந்திருத்தலைக் காட்டும். குழை-தலின் வேறொரு உருவமே குட என்பது. இதன் விரிவையும் முன் குறிப்பிட்ட சொற்பிறப்பாராய்ச்சிநூலின் அநுபந்தத்திற் பாக் கக் காண்க. சொற்களைத் தலையடிவரையிலும் துருவி ஆராய்ந்து உய்த் துணாத்தரும் பெற்றிவாய்ந்தது, உலகின் மொழிகளுளெல்லாம் எம் தமிழ்மொழி ஒன்றுமே என்பதை நோக்கி மகிழ்க.

சுட்டே சொல்.

இனி, சொல்லு என்ற உருவமும் சுட்டு என்ற உருவமும் ஒரு பிறப்புடையனவே எனக்காட்டுவோம். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகார முதற்சூத்திரத்திற்குத் திருத்தமாக உரைசெய்யுங்கால் மக்கட்சுட்டு எனும் தொடர் மக்கட்சொல்லு (மக்கள் எனும் சொல்) என நிற்கும் என முன்னர் காட்டினோம். அவ்வாறே குடஞ்சுட்டு எனும் தொடர் குடச்சொல் என வருதல் பொருந்தும். இதனால் தமிழ்மொழியின் ஆதிகாலத்தில் சுட்டு எனும் உருவத்திற்குச் சொல் எனும் ஒரு அர்த்தம் இருந்தது என வைத்துக்கோடலாம். சுட்டு எனும் உருவம் "எடுத்துச்சொல்லுதல்" எனும் பொருளில் "சுட்டுத் தலைபோகாத் தொல்குடிக்குமரி" எனுஞ் சிலப்பதிகாரவரியில் (12, 21) வருகின்றது. தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்திலும் "புணர்நிலைச்சுட்டு" (107) "பெயர்நிலைச்சுட்டு" (117) ஆதிய தொடர்களில் சுட்டிற்கு சொல்லுதல் (கருதுதல்) என்ற பொருளே தொனிக்கின்றது. உள்ளபடி, சொல்லுதல் எனும் உருவத்திற்குப் பிறப்பிடம் சுட்டுதலேயாம். "சுட்டுதல்" சொட்டுதல் எனவந்து சொல்லுதல் என்றாயிற்று. டகரம் ளகர, ழகர, லகரங்களாதல் தமிழ் வழக்கு. இனிச் சுட்டுதலிற்கு அடி யாதெனில் தொடுதல் எனும்உருவமாம். சைகையினால் அல்லது குரலினால் தொட்டுக்காட்டுதல் சுட்டுதல் எனப்படும். ஈண்டு அ, உ, இ, எ எனும் ஒலிகளால் அண்மையில், சேய்மையில், கீழே, மேலே உள்ள பொருட்கள் எத்துணைப் பொருத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவனவாகின்றன என்பதை உச்சரித்துக்காண்க. தமிழ்ச்சொற்களெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகின்ற இந் நால்வகை ஒலியையுமே அடியாகக்கொண்டு பிறந்தன என்றதுறை பக்கவாதமின்றி ஆராய்வோர்க்கு இனிது புலமாகும். எமது தொடுதல் எனுஞ்சொல்தான் சர்மனியத்தில் deut-en என நிற்கும் என்பதும் ஒன்று. தொடுதல் எனும் உருவத்தை அப்பாலும் ஆராய்ந்துகொண்டு செல்வோமாயின், அது ஒட்டுதல் என்னும் அடியினின்று எழுந்தது எனக்காண்போம். ஒட்டுதலின் ஆதியர்த்தங்கள்=உட்செல்லல், சுருங்

குதல், பற்றிக்கொள்ளுதல் என வரும். அப்பால் ஒட்டுதலுக்கு உட்குதல் அடியாகும். உட்குதல்=உட்செல்லல். ஈற்றில் உட்குதலுக்கு அடி உள் எனும் ஆதிஉருவமாம். உள்—உட்கு—ஒட்டு—தொடு—சுட்டு—சொல்லு என இவ்வாறுகவே எமது சொல்லு எனும் உருவம் படிமுறையாய்ப் பிறந்துநிற்கின்ற விந்தையை ஆராய்ந்து காண்க. (இவையெல்லாம் எமது "சொற்பிறப்பு—ஒப்பியல் தமிழகராதி" வெளிப்படும்போது அதிக விளக்கமாகும்.)

முடிவுரை.

குடம் எனும் சொல் வளைவு எனும் குறிப்பால் கொம்பைவிளக்கி, அப்பால், கொம்புடைய மாட்டை, அவ்வினத்துள் சிறப்புமுறையாகப் பசுவைக்குறித்துநின்ற நாட்கள்போய், பசுவின் பால்கறக்கும் கலமும் குடம் (குவிந்து திரண்டது) என அறியப்படவந்தகாலத்தில், குடச்சொல் தமிழில் பசுவுக்குக்குறியீடாகநிற்கும் வழக்கு ஒழிந்தது. ஆயினும், தமிழ் அடியாய்ப்பிறந்த பிறபெரிய மொழிகளில் இன்றைக்கும் அச்சொல்லே மிகத்திரிந்து கூ, கௌ, பௌஉஸ், வோஸ் எனவும், தமிழ்ப்பாகதங்களிலேயே கோடி, ஹொண் (எருது) எனவும் வழங்குகின்றது. இனி, சுட்டிக்காட்டும் முகத்தாலேயே சொல்லெல்லாம் எழுந்தன என்பது ஒருதலையாதலால், ஆதியில் சுட்டென்றதும் சொல்லென்றதும் ஒன்றேயாம். ஆயின் சுட்டென்ற உருவம் பிற்பட்ட நாட்களில் தொட்டுக்காட்டுதலைமாத்திரம் குறிக்கத்தொடங்கியபோது அங்ஙனம் தொட்டுக்காட்டுதலின் பயனுக எழுந்த பெயரீட்டை சொல் எனும் உருவத்தினுற் குறிக்கும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. இதனுல் "சொல்" பொதுக்குறியீடும், "சுட்டு" சிறப்புக்குறியீடும் ஆயின. இவைகளை நுண்மதியாற் கண்டுகொள்க.

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக் கிளவி.

235. திருந்தா ரியந்தமிழ் தேருங் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
அருந்தா ரியங்குநின் றிங்குவந் தேகு மமயத்தல்வில்
முருந்தா ரியனகை பாதமுட் டைத்தின்னன் முற்றியதேல்
மருந்தா ரியம்புவ ரென்றேபின் னேயென் மனஞ்செல்வதே. (சஉ)

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

236. அன்னின்ற கண்டர் கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
முன்னின் றகன்றவர் தாம்வரு நாண்மொழி யாவிடினும்
மன்னின் றதண்பெண்ணை காள்புன்னை காளென்னை மையல்கொண்டே
என்னின் றழுதியென் னீருங்கள் கேண்மை யினிதினிதே. ()

தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவி.

237. சொல்லரிக் காடுங் கலைசைத் தியாகர் துறைக்கடல்வாய்ப்
புல்லரி தாங்கன்னித் தாழையி னீழற் புணர்ந்தகன்ற
நல்லரிங் கேவரக் காணு விடிற்றழ னுப்பணிட்ட
வல்லரி யாவதல் லாதுய்தி யேது மடநெஞ்சமே. (கச)

தலைமகள் நெறிவிலக்குவித்தல்.

238. விழியேறு நெற்றிக் கலைசைத் தியாகர்பொன் வெற்பிற்செப்பும்
பழியேற வேறச் சுமப்பவ ராரெக்கும் பாயிருள்வாய்க்
குழியேறு மேடு தடவி வாநின்ற கொற்றவர்க்குன்
மொழியேற வேண்டு மினிநீர் வரலென்று முற்றிழையே. (கரு)

---

235. அருந் தாரி - அரிய வழி. இயல் நகை: விளி. முள் தைத்து.

236. அல் நின்ற. பெண்ணைகாள் - பனைமரங்களே. என் இன்று அழுதி என்னீர். இனிதினிது: குறிப்புமொழி.

237. அரியென்றது பதஞ்சலியையும் வியாக்கிரபாதரையும்; அரி - பாம்பு, புலி. கன்னித்தாழை - பூவாத தாழை; கன்னி - இளமையுமாம். வல்லரி - தளிர். தழனுப்பணிட்ட வல்லரி: "கையுங் காலு மோய்வன வொடுங்கித், தீயுறு தளிரி னடுங்கி, யாவது மிலையான் செயற்குரி யதுவே" (குறுந். 383). "தீயுறு தளிரின் மாநிற மழுங்க" (பெருங் 1.56 : 1!5.) உய்தி - பிழைத்தல். பி - ம். 'உய்தி நீயு மடநெஞ்சமே'

238. குழியும் மேடும் தடவி.

தலைமகன் குறிவிலக்குவித்தல்.

239. மன்னுந் தமிழ்த்தென் கலைசைத் தியாகர் மலைமடந்தாய்
மின்னுங் குருமணிச் சாரற் புனத்தில் விளைந்ததினை
இன்னும் புதல்வியை யெம்மனை காக்கவங் கேவினளென்
றுன்னுங் கருத்தருக் கெல்லி வராவகை யொன்றுரையே. (கசு)

வெறி விலக்குவித்தல்.

240. செறிபார பார முலையாய் கலைசைத் தியாகர்வெற்பர்
பிறியா மயலினை மூன்னு ளெனக்கருள் பெற்றிசற்றும்
அறியாமை யின்வரைச் சூர்கோட்பட் டாளென் றனைமுயலா
வெறியா டலைபது தீர்ப்பான் வெறியற வேண்டினளே. (கஎ)

பிறர் விலக்குவித்தல்.

241. ஆதி நடேசர் கலைசைத் தியாக ரசலத்தெண்ணில்
தூதினி தாவக் கண்டன மன்றியுஞ் சோலையின்பால்
எதிலர் மாநிதிப் பேழையொ டெய்தின ரென்னவின்றென்
காதிலு ளாழற் கோல்பாய்ந்த தொத்தது காரிகையே. (கஅ)

குரவரை வரைவெதிர் கொள்ளுவித்தல்.

242. இரவோர்க் குதவுங் கலைசைத் தியாக ரிருங்குன்றத்தோர்
கரவோ திடாமலுங் கற்பழி யாமலுங் காதலித்த
உரவோன் வரைவெதிர் கொள்ளும் படியின் றுரிமையினம்
குரவோர்க் கறிவிப்ப தெவ்வா றுரைத்தி கொடியிடையே. (ககூ)

---

239. எம்மனை - தாய்; "தீம்பா லூட்டு மெம்மனை வாராள்" (பெருங். 1. 33: 169,) விளைந்த: முற்று. விளைந்த தினையைக் காத்தற்கு. கருத்தருக்கு - தலைவருக்கு. எல்லி - இரவில்.

240. பிறியா - பிரியாத. அனை - தாய். அது தீர்ப்பான் - அந்நோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு. வெறி - ஆடு. வெறியாடுதலை வேண்டினள்.

241. தூது - மணம்பேச வரும் தூதுகள். நிதிப்பேழை - பொன்வைத்த பெட்டி. என்ன என்பதன் பின்னர் அது என ஒருசொல் வருவிக்க.

242. இரவோர் - வேண்டுபவர். கரவு - கள்ளம். ஓதிடாமல் - சொல்லாமல்.

௧௫. வரைவுகடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை விளம்பல்.

243. இச்சிக்கு மன்ன கலைசைத் தியாகரை யேத்தலர்போல்
இச்சிறு மைக்கிட மாயினை யென்னெனு மெம்மனைக்குப்
பச்சிள நொச்சியிற் பந்தரிட் டோமந்தப் பந்தர்முற்றும்
பச்சிமக் காலெடுத் தோடிற்றென் றுள்வல்லி பார்த்துக்கொள்ளே.

அலரறிவுறுத்தல்.

244. நளிசேர் மதிச்செஞ் சடையார் சிதம்பர நாதர்வைகும்
நளிசேர் வயற்றண் கலைசைவெற் பாவெங்க ளையவிக்கன்
றளிசே ரலர்தொடுத் தைம்பாற் கணிந்தவுன் னாருளால்
அளிசேர் கிலாவலர் வாயாற் றொடுப்ப ரனைவருமே. (௨)

தாயறிவுறுத்தல்.

245. மதத்தானை யீருரி யங்கியங் கத்தர் மயங்குபர
மதத்தார்க் கரியர் கலைசைத் தியாகர் வயக்கியதா
மதத்தா மிருள்போற் குழலிக்கு நீயிட்ட வாசனைமான்
மதத்தாற் களவையெல் லாமறிந் தாளன்னை மன்னவனே. (௩)

வெறியச்சுறுத்தல்.

246. களக்கந் தரசெங் கலைசைத் தியாகர்செங் கண்ணொளிபோல்
விளக்கஞ்செய் வேலன்ப நீதணி யாமையின் வேற்றுருக்கண்
டிளக்கங்கொண் டுள்ளத்தெம் மன்னையும் யாயுமென் னேந்திழைபாற்
றுளக்கஞ்செய் நோய்தணிப் பான்வெறி யாட றொடங்கினரே.

---

243. மன்ன: விளி. எனும் எம் அனைக்கு - என்று வினவிய தாய்க்கு. பச்சிமக்கால் - மேல் காற்று.

244. நளிசேர்மதி: நளி - குளிர்ச்சி. நளிசேர்வயல்: நளி=நள்ளி - நண்டு; இடைக்குறை. அளி - வண்டு. அளிசேர்கிலா அலர் - அன்பு சேராத பழி மொழியை.

245. மதத்தையுடைய யானையின். அங்கி - சட்டை. பர மதத்தார்க்கு - புறச்சமயத்தார்க்கு. தாமதத்து ஆம் இருள்போல்; தாமதம் - முக்குணங்களுள் ஒன்று. வாசனை மான்மதத்தால் - கஸ்தூரி வாசனையால்.

246. களம் - விடம்; காளமென்பதன் குறுக்கல். செங்கண்: சூரியன். தலைவியின் வேறுபாட்டு உருவத்தைக்கண்டு. உள்ளத்து இளக்கம் கொண்டு. எம்மனை - செவிலித்தாய். யாய் - நற்றாய்.

பிறர்வரைவுணர்த்தல்.

247. நான்மே னுனக்கென்ன சொல்வலின் றேயன்ப நற்றுணிவு
தான்மேல்கொண் டாட்கொள் கலைசைத் தியாகர் சரணமலர்த்
தேன்மேவு தொண்டர் மனவண்டு போலெந் திருவைநசைஇ
மேன்மேற் கருதுகின் றூரய லாரொற்று விட்டுவிட்டே. (ரு)

வரைவெதிர்வுணர்த்தல்.

248. வண்டாடுஞ் சோலைக் கலைசைத் தியாகர் வரையன்பநீ
பண்டா ரணந்தெரிந் தாரொடெம் மூர்வரிற் பாய்ந்தெமர்கள்
கொண்டாடி யுன்றன் மொழிவழி பேசிற்பர் கோலமதி
கண்டாற் குமுத மலரா தொழியுங் கயமில்லையே. (சு)

வரையுநாள் உணர்த்தல்.

249. வேர்கோடி கொண்ட பவக்கா டழித்தென்னை மீட்டருளும்
கார்கோணஞ் சூண்ட கலசத் தியாகர் கலைசை வெற்பா
பார்கோணை யங்கணி யேர்துபொன் மாலை பரிமளிக்கும்
ஊர்கோ ணடுவ னுழைகொண்ட திங்க ளுழைகொண்டதே. ()

தலைமகளறிவு தலைமகற்கு அறிவுறுத்தல்.

250. என்னுன் வியப்பல் கலைசைச் சிதம்பர வீசர்வெற்பா
உன்னு னிகழ்ந்த வுறுபழி நாணி யொருங்கனையும்
பின்னுப முப்பயில் சீறாரு மன்றிப் பிறங்கறிவால்
வன்னுண் பூலையவ ளென்னையுங் கூட மறைத்தனளே. (அ)

---

247. இன்றே - இல்லையே. நசைஇ - விரும்பி. ஒற்று - (இங்கே) தூது; "கன்னி மாண்டுழித் தன்னுபு நசைஇய, தூதுவர் போல" (பெருங். 1, 38: 64-5.) அயலார் கருதுகின்றூர்.

248. ஆரணம் தெரிந்தார் - வேதியர்.

249. கார்கோள் - கடல். பார் - பார்ப்பாயாக. கோணை - வன்மை; ஐ: சாரியை. கணி - வேங்கைமரம். உழை கொண்ட - மானைக்கொண்ட. உழை கொண்டது - இடம் கொண்டது. "வேங்கையு மொள்ளிணர் விரிந் தன, நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே" அகநா. 2.

250. என் நான் வியப்பல். உன்னல் நிகழ்ந்த. வல் - சூதாடுகருவி.

குறிபெயர்த்திடுதல்.

251. கற்றவர் வாழுங் கலைசைத் தியாகர் கனகிரிமேல்
மற்றவம் பார்க்கும் வனமுலை யாரிந்த வண்பொழில்வாய்
உற்றவர் பக்கங் களவலர் தூற்ற லொழிவிலையால்
கொற்றவ நீயினி வேறோர் குறியிடங் கொண்டருளே. (கூ)

பகல் வருவானை இரவு வருகென்றல்.

252. எற்பக லாளி கலைசைச் சிதம்பர வீசனந்தி
வெற்ப கலாப மயிலனை யாள்வெம் முலைத்தடத்தில்
வற்பக லாநெஞ்ச வஞ்சத் தவரெந்த வைப்புமுளார்
நற்பக லாட வரேல்வரு வாயிங்கு நள்ளிரவே. (க0)

இரவுவருவானைப் பகல்வருகென்றல்.

253. வத்துமெய் யன்புடை யார்கண் களிப்ப வெழுந்தருளிக்
கூத்துகந் தாடுங் கலைசைத் தியாகர் குவட்டிலிருள்
சீத்து வரும்பொன் னெனச்செம் மணிக டிகழ்புனம்போய்க்
காத்து மினியுன் பொருட்டாங்கு நீயருள் காவலனே. (கக)

பகலினும் இரவினும் பயின்றுவருகென்றல்.

254. வெல்லும் படைமதன் வெங்கணை யாற்படு மின்கலக்கம்
சொல்லுந் தரமல்ல வேயிவட் காகவென் சோரமனக்
கல்லுங் குழைந்த கலைசைத் தியாகர் கயிலைவெற்பா
எல்லுங் கனையிரு ளல்லுங் குறிக்க ணெழுந்தருளே. (கஉ)

---

251. வம்பு ஆர்க்கும் மற்ற வனமுலையார் - கச்சைக்கட்டிய அயல் மகளிர்; வம்பு = கச்சு. களவு அலர் தூற்றல் - களவுப் புணர்ச்சியைப்பற்றிய பழிமொழியைக் கூறுதல்; களவுச் செடி மலரைத்தூற்றுதலென்பது மற்றொரு பொருள்.

252. எற் பகல் ஆளி-விளக்கத்தையுடைய சூரியனை இடமாகக்கொண்டவர். நந்தி வெற்பு: தொண்டை நாட்டிலுள்ளதோர் மலை. வற்பு - வன்மை. நற்பகலில் எந்த இடத்தும் வஞ்ச நெஞ்சத்தவர் உள்ளாராயினர். ஆட வரேல் - கூடுதற்கு வாராதே.

253. பொன் என - சூரினைப்போல. காத்தும் - காப்பேம்; உன் பொருட்டுக் காத்தும். அருள் - வந்தருள்வாயாக.

254. இவளுக்காக எழுந்தருள். எல் - பகல்.

பகலினும் இரவினும் அகலிவணென்றல்.

255. தேங்காவுங் கைதை கலசத் தியாகர் திருக்கலைசைப்
பாங்கார் கடற்சங்க முத்திட்டுப் பச்சென்று கொங்கைமுகை
தாங்காநெய் தற்பெண்ண தாயுமை போனிற்குந் தண்டுறைவா
தீங்கா வலருற லால்வா னீயிரு செவ்வியுமே. (கரு)

உரவோன்நாடும் ஊருங் குலனும் மரபும் புகழும் வாய்மையும் கூறல்.

256. தென்றிருத் தொட்டிக் கலைவாழ் கலசத் தியாகரைப்போற்
றுன்றிரு நாட்டிற்கு மூர்க்குங் குலத்திற்கு மோங்குமா
பன்றிவெண் குன்றன்னகீர்த்திக்கும்வாய்மைக்குமாய்த்திடுங்கால்
வென்றிகொள் வேலன்ப வேலாது நின்னடை வேற்றுமையே. ()

ஆறுபார்த்துற்ற அச்சங் கூறல்.

257. சீறு டாவந் தசிக்குங் கலைசைத் தியாகர் வெற்பில்
வறுத சானுவி லேறி யிழிந்தெல்லி யெங்கடவப்
பேறுன நீவருங் கால்வரைத் தேவொன்று பின்றொடர்ந்து
வேறு நிகழ்த்திய தேல்வல்ல ளோவுய்ய மென்கொடியே. (கரு)

ஆற்ருத்தன்மை ஆற்றக் கூறல்.

258. கருந்தும்பி மும்மதங் கார்போற் சொரியக் கருந்தும்பிசூழ்ந்
தருந்தும் பொருப்ப கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
வருந்துங் கலங்கிக் கனன்மூச் செறிய மலாணைவிட்
டிருந்துங் கிடந்து மெழுந்துஞ் சுழன்றழு மிட்டிடையே. (கசு)

---

255. தேம் காவும் - தேனைச்சுமந்த. கொங்கையாகிய அரும்பை; "கண்டல் வண்முகையா, மன்றநற் கொங்கை" (298) என்பர் பின்னும். நெய் தற்பெண் - வலைஞர்மகள்; உமாதேவியார் வலைஞராசனுக்குப் பெண்ணான மையை, திருவிளை. வலைவீசினபடலத்தாலுணர்க. அலர் உறலால் - பழி மொழி உறுதலால். இச் செய்யுள் தாழைக்கும் உமாதேவியார்க்கும் சிலேடை.

256. மரபு அன்றி; மரபு - பரம்பரைக்கும்; அன்றி - அல்லாமல். வெண் குன்று - கைலையங்கிரி. நடைவேற்றுமை ஏலாது.

257. சானு - முழந்தாள்; இங்கே மலையின் அடிப்பக்கத்திற்குப் பெய ராயிற்று, கவானென்பதைப்போல. வேறுநிகழ்த்தியதேல் - உன்னைத்தடுத் தால்; குறிப்புமொழி.

258. கருந்தும்பி - பெரிய யானை, கருமையாகிய வண்டு. வருந்தும் - வருந்துவாள். இட்டிடை - சிறிய இடையையுடைய தலைவி.

காவல் மிகவுரைத்தல்.

259. குயின்றாலு வாயுற வாரும் பரவைக் குரவைநஞ்சம்
அயின்று லுகந்த கலைசைத் தியாகர்வெற் பாராவம்
பயின்றாலுங் கானிலெங் கோமான் வரல்கைப் பறைபடுப்போர்
துயின்றாலு மன்னை யொருகணப் போதுந் துயின்றிலளே. ()

காமமிகவுரைத்தல்.

260. வெண்ணாந்தின் முத்தும் புனையரும் பாமுத்தும் வேறறியாத்
தண்ணந் துறைவ கலைசைத் தியாகரைச் சார்கிலர்போல்
வண்ணங் கருக மெலிவாள்வெங் காம வடவையந்தீ
அண்ணனின் பொருள் வெள்ளங்கொள் ளாம லடங்கரிதே. ()

கனவுநலிபுரைத்தல்.

261. குனித்தருள் கூத்துங் கலைசைத் தியாகர் கொடையுமெண்ணு
தனித்தத்தைநித்தமென்றெண்ணிக்கைவிட்டயாதரைப்போல்
தனித்தங்கு நீவந்து கையாற் றழுவத் தருங்கனவை
இனித்தவள் சாக்கிர மென்றே விழித்தழு தேங்கினளே. (௬௧)

---

259. குயின் - மேகங்கள். தாலுவாய் உற - நாவினிடத்தே பொருந்த. ஆரும் - உண்ணும். பரவைக் குரவை - பரந்திருத்தலையுடைய கடல்; குரவை - கடல். ஆல் உகந்த - ஆல மரத்தை விரும்பிய. வெற்பு - மலையில். ஆர் அரவம் பயின்று ஆலும் கானில் - வெல்லுதற்கு அரிய பாம்பு சஞ்சரித்து ஆடு கின்ற காட்டில். கோமான்: படர்க்கை முன்னிலைக்கண் வந்தது. வரல் - வருதலைத் தவிர்க.

260. புனை அரும்பாம் - புன்னையரும்பாகிய. தீ அடங்குதல் அரிது.

261. கலைசைத்தியாகர் குனித்தருள் கூத்துமென முன்னுங் கூட்டுக; இடைநிலைத்தீவகம். கொடை - அருள். தியாகரென்றதற்கேற்பக் கொடையென்றார். ஆதர் - மூடர். சாக்கிரம் - சாக்கிராவஸ்தை.

கவின் அழிபுரைத்தல்.

262. எனைப்பாது காக்குங் கலைசைச் சிதம்பர விசர்வெற்பா
உனைப்பான லுள்ளு மனப்போதி லும்வைத் தருகுமவள்
தனைப்பார்த் தருளுந் தகவொன்றி லாமையிற் றையல்வணம்
சினைப்பாட லத்தின் பழம்பூவ தாகிச் சிதைகின்றதே. (உ0)

கஎ. ஒருவழித் தணத்தல்.

தன்பதிக்கு அகற்சி தலைவன் சாற்றல்.

263. கதிக்கன்பர் தேடுங் கலசத் தியாகர் கவின்கலைசைப்
பதிக்கின்று போகிச் சிவகங்கை யாடிப் பலன்பெற்றென்றூழ்
உதிக்குமுன் னுன்வரு கேன்வருங் காறு முவளைநல்லாய்
ததிக்குண்மத் தென்னச் சுழலாம லுன்கடன் றாங்குவதே. (க)

பாங்கி விலக்கல்.

264. சீர்க்குன் றனைய புயத்தீர் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
வார்க்கும்ப மென்முலை யல்குற் சுனையன்றி மற்றுமும
தூர்க்குணின் றுடுர் தடமுள தேனன் றுமது தடங்
தேர்க்குமுன் னின்று தடுக்கி லேஞ்செல்லுஞ் செல்லுமின்றே.

---

262. பானல் - கருங்குவளை; என்றது அதைப் போன்ற கண்களை. "கண்ணிலு முளைநீ தையல் கருத்தினு முளை" (கம்ப. திருவடி. 63.) இலாமையின் - உன்பால் இல்லாமையால். வண்ணம் - மாமைநிறம்; பாடலம் - பாதிரி. மாமை நிறத்திற்குப் பாதிரிப்பூ உவமை கூறப்படும்; "வேனிற் பாதிரிக் கூன்மல ரன்ன, மயிரோர் பொழுகிய வங்கலுழ் மாமை" (குறுந். 147.) பாதிரிமலர் பயனின்றி வாடுதலைப் போல இவள் வண்ணமும் பயனின்றி யொழிகின்றது; பாதிரிப்பூ பயனின்றி யொழிதல், "சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச்செய் வார்சிறியர், சொல்லியுஞ் செய்பார் கயவரே - நல்ல, குலாமாலை வேற்கண்ணாய் கூறுவமை நாடின், பலாமாவைப் பாதிரியைப் பார்" என்னும் பழம்பாடலா லுணரலாகும்.

263. கதிக்கு - முத்தியை அடைதற்கு. சிவகங்கை: தொட்டிக்கலையி லுள்ள ஒரு தீர்த்தம். ததிக்குள் மத்தென்ன - தயிருக்குட் சுழலும் மத்தைப் போல.

264. 50-ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

தலைவன் நீங்கல் வேண்டல்.

265. படித்திரு வாவிக் கலைசைத் தியாகர் பணியதுபோல்
முடித்திடு மோர்குறை யுண்டதற் கின்றொரு முன்வினைபெற்
பிடித்திழுக் கின்றது சென்றஃ தாற்றுபு பின்னரிங்கே
அடித்திரும் பாமுனம் யான்வரு வேன்றைய லையுறலே. (௩)

பாங்கி விடுத்தல்.

266. அருளோடு வாழுங் கலைசைத் தியாகருக் கன்புசெய்வார்
மருளோடு கூடலில் லாமனம் போற்செலின் மன்னவரே
இருளோடு கூடிய கண்போ விருக்கு மிவள்பொருட்டால்
தெருளோடு பானுவி னளைவந் தேயருள் செய்யுமினே. (௪)

பாங்கி தலைவிக்கு அவன்செலவுணர்த்தல்.

267. ஒருகா ரணமுண்டு நாளொன்றின் மீள்வலென் றுண்மையொலி
பெருகா ரணமெனச் சொற்றகன் றார்கட் பிணையலைம்பாற்
செருகா ரணங்கு கலைசைத் தியாகர் திருமிடற்றைப்
பொருகா ரணவும் பொழிற்கோ விருந்த புரந்தனக்கே. (௫)

தலைவி நெஞ்சோடு புலத்தல்.

268. மான்றுவு மத்தர் கலைசைத் தியாகர் வரையிலெம்மை
ஏன்று தாவி னிளமுலைப் போக மினிதருந்தித்
தேன்று னெனக் கென்று நீநான்வண் டென்றவர் தேடவின்று
தோன்று தொனித்தனர் நெஞ்சேநன் றுலவர் சொல்லுண்மையே.

---

265. படி - படிகள். பணி - கைங்கரியம். ஓர்குறை உண்டு - ஒரு காரியம் உண்டு. முன்வினை - முன்னேசெய்யவேண்டிய தொழில்.

266. பானுவின் - சூரியனைப்போல.

267. ஒலி பெருகு ஆரணம் - வேதம். கள் பிணையல் ஐம்பால் செருகு - தேனையுடையமாலையைக் கூந்தலிற்செருகிய. ஆரணங்கு: விளி. பொருகார் - மேகம்.

268. அத்தர் - கையையுடையவர். ஏன்று - ஏற்றுக்கொண்டு. எனக்கு என்றும் நீ தேன்தான். தலைவனுக்கு வண்டு உவமை; "மோகன வல்லிமுலை முகைகாட்டி முகமலர்ந்து, பாகம் பதிந்திதழ்த் தேன்றா லாலன்னை பார்த்திபன் றான், ஆகங் குளிரவண் டாயுண் டுவக்கு மனுதினமே" (388) என்பர் பின்னும்; "மணமலரில் வண்டுநிகர் வன்கணர் பிரிந்தார்" அழகர்கலம்பகம்.

சென்றேன் நீடலிற் காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

269. புற்றா டரவர் கலைசைத் தியாகர் புரியருள்போல்
வற்றாத பாலித் துறைவர்க் கியான்கங்குல் வாயுறக்கம்
அற்றா குலமூறல் கூறா யிடையி லமளிவந்து
சுற்றாத பூவணை மேற்றுணை யோடுந் துயிலன்னமே. (எ)

தலைவியைப் பாங்கி ஆற்றுவித்தல்.

270. கார்வாழுங் கண்டர் கலசத் தியாகர் கலைசையன்பர்
தேர்வாய் மணியொலி கேட்பமிப் போது சிறிதுமஞ்சேல்
போர்வாண்மைக் கண்ணி யவர்தார்ப் பரிமளம் போலுமவர்
ஊர்வாவி யுற்பல வாசமிக் கேவந் துலாவியதே. (அ)

பாங்கிதலைமகட்குத் தலைமகன் வந்தமை உணர்த்தல்.

271. தேறற் கடிமலர்க் கோதாய் கலைசைத் தியாகர்வெற்பில்
ஏறப் படுமெய்ப் பசலையு நின்கண் ணிழிபுனலும்
மாறச் செறியிருண் மாரன் கணைபட்டு வந்தபுண்ணும்
ஆறப்பொற் றேர்மிசை யேறிவர் தாரங் ககன்றவரே (கூ)

வந்தோன்றன்னொடு பாங்கி நொந்து வினுதல்.

272. செழுமைமாக் தாத கலைசைத் தியாகர் சிறப்பன்பர்போல்
எழுமையும் பூண்ட தொடர்புடை யீரெங்கட் கென்றிருந்தேம்
முழுமையு மெம்மை மறந்தனிர் போலுமிம் மொய்குழலாள்
அழுமை நயனமங் கையாற் றுடைத்தங் ககன்றபின்னே. (க0)

---

269. புற்று: அரவின் சாதிக்குரிய அடை; திருச்சிற். 97-ஆம் பாடலின் உரையைப் பார்க்க. ஆகுலம் - துன்பம். கூறாய் - கூறுவாய். இடை இல் அமளி - நடுவிலுள்ள எழுத்து இல்லாத அமளி=அளி - வண்டு.

270. கேட்பம் - கேட்பேம். தார்ப்பரிமளம் - மாலையின் நறுமணம். உற்பல வாசம் - கருங்குவளை மலரின் மணம்.

271. தேறல் - தேன். நினது கண்களிலிருந்து இழிகின்ற. "பண்ணுங் குழலும் பழித்தசொற் பாவை பரியலெல்லா, மண்ணும் புகழ்தஞ்சை வாணனென் னுறென மைக்குவளைக், கண்ணுங் கணையிருட் கங்குலு மாரன் கணைகள்பட்ட, புண்ணும் புலரவந் தார்தம ரூர்வயிற் போனவரே" (தஞ்சை. 256) என்பதைத்தழுவி வந்தது இது.

272. எழுமையும் பூண்ட தொடர்பென்றது உழுவலன்பை. மை நயனம்- மையிட்டகண்கள்.

தலைவன் பாங்கியோடு நொந்து வினுதல்.

273. மைப்படி யாரயிற் கண்ணீர் கலைசையுள் வந்து துதி
செப்படி யார்க்கருள் செய்யுஞ் சிதம்பர தேவருண்ட
வெப்படி யரவந்த பேரலம் போலும் விளையலர்கொண்
டெப்படி யாற்றி யிருவிரு மிங்ங னிருந்தனிரே. (கக)

பாங்கி இறைவியை ஆற்றுவித்திருந்த அருமை தலைமகற்குச் சொல்லல்.

274. இடாரவ தொன்றனு காதிவ ளைப்புரந் தியானிருந்தேன்
நடாரச ரெங்கள் கலைசைத் தியாகர்நன் னாட்டுமுன்னீர்ச்
சுடாரார் மணிசெந் திருவெனத் தோன்றுந் துறைவமைபல்
அடாரம லாற்றுவி யென்றன் றுரைத்த வருணிளைந்தே. (கஉ)

கஅ. வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற் பிரிதல்.

என்பொருட்பிரிவுணர்த்து ஏந்திழைக்கென்றல்.

275. வேலாடு கண்ணி கலைசைத் தியாகர்வெற் பிற்சரம்போய்
நீலாம் பகத்தி மூலைவிலைக் கேற்கு நிதிகவர்ந்து
கோலா கலமுட னந்திக்குன் றுள்ளன கொண்டுவரும்
பாலாறு போல்வரு வேனிது காதிற் பதிவிப்பையே. (க)

பாங்கி நின்பொருட்பிரிவுரை நீ அவட்கென்றல்.

276. பாற்கங்கை சூடுங் கலைசைத் தியாகர் பருப்பதத்தின்
மேற்கண்ணி மார்ப நலத்தி நிரண்டுநின் மேலனவாம்
தீர்க்கங்கொ ளிவ்வெண்ண மெம்பெரு மாட்டி திருவுளத்துக்
கேற்கும் படிவல்லை யேற்சொல்லி நீபின் னெழுந்தருளே. (உ)

---

273. மை - அஞ்சனம். துதியைச் செப்பும் அடியார்க்கு. வெப்பு - வெம்மை. அலர் - பழிமொழி.

274. உரைத்த - நீ உரைத்த. நினைந்து புரந்திருந்தேன்.

275. நீலாம்பகத்தி - நீலமலர் போன்ற கண்களையுடைய தலைவியினது; அம்பகம் - கண். கோலாகலம் - பேரொலி. நந்திக்குன்று - நந்திமலையில். காதில் - தலைவியின்காதில். திருவாவடுதுறைக்கோவை, 279 - ஆம் செய்யுள் இதனை ஒத்துள்ளது.

276. பால் - வெள்ளை. கண்ணி - மாலை. தீர்க்கம்=தீர்க்கம் - நெடுமை.

நீடேனென்றவன் நீங்கல்.

277. மந்தியம் போதி வருகையிற் றேர்பண்ணி வன்சாம்போய்ப்
பந்தியம் போதக மேனிதி கொண்டு பயின்மன்றற்கா
நந்தியம் போடைக் கலைசைத் தியாகர்நன் னுடனையாய்
அந்தியம் போது வருவேனும் மூர்மகிழ்ச் தாலிக்கவே. (௯)

பாங்கி தலைமகட்குத் தலைமகன் செலவுணர்த்தல்.

278. இல்லத் தமாரு மேவுன் மூலைவிலைக் கென்னரிதாம்
நல்லத்த மீந்து மணம்பெறு வான்பொன் னகைப்பொருட்டு
வில்லத்தங் கொண்ட கலைசைத் தியாகர்மெய் மார்க்கம்வரார்
செல்லத்த மின்றுசென் றூர்நம தன்பர் திருந்திழையே. (௪)

தலைமகள் இரங்கல்.

279. திருந்தன மென்னடை யாய்தென் கலைசைத் தியாகர்வெற்பிற்
பெருந்தன மென்னிடைப் பெற்றுமென் னுவன்பர் பேசுகிலா
திருந்தனம் வேறென்று தேடச் சுரங்கடந் திட்டினிநான்
அருந்தனம் வேம்பென லாம்படி போம்படி யானதுவே. (௫)

---

277. மந்தி - சூரியன்; "மந்தியு மறியா மரம்பயி லடுக்கத்து" (முருகு. 42, வேறுரை.) அம்போதி - கடலில். பந்தி அம் போதகம் மேல் - கூடத்திலுள்ள அழகிய யானையின்மேல். மன்றற்கா - கலியாணத்திற்காக. நந்தி அம்பு ஓடை - அம்பையுடைய நந்தியோடை; அம்பு - நீர். காலையிற்போய் மாலையில் வருவேன்.

278. இல்லத்து அமாரும் - இல்வாழ்வையுடைய தேவரும். மேவு - விரும்புகின்ற. நல் அத்தம் - நல்ல பொன்னை. பொன் நகை பொருட்டு வில் - மேருமலையாகிய வில்லை. 'பொன்னகப் பொருட்டுவில்' எனவும் பாடம். அத்தம் - கையில். செல் அத்தம் - செல்லுதற்கு இடமாகிய அருவழியில்.

279. திருந்து அன்னம் மெல் நடையாய். பெருந்தனம், இருந்தனம்; தனம்: சிலேடை; "பெருந்தன மென்னிடைப் பெற்றும்" என்றது, "எம் பாவை" (சீவக. 1364) என்புழிப் போலப் பட்டாங்கு கூறுதற்கண் வந்தது. அருந்து அனம் - உண்ணுகின்ற அன்னம்.

பாங்கி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

280. வரம்போ தருமன்ப ருன்பொருட் டாளிதி வாரிவரச்
சுரம்போ யினர்தென் கலைசைத் தியாகர் சுடர்வரைப்பூ
நிரம்போதி மங்கையிவ் வூரவர் தூற்றலர் நீக்கமின்றிச்
சரம்போலத் தைக்கையி னீபுலம் பாநிற்குந் தன்மைநன்றே. ()

தலைவி கொடுஞ்சொற் சொல்லல்.

281. நீணாகம் பூண்ட கலைசைத் தியாகரை நீங்கிநின்றே
வாணாள் கழிக்கும்வன் னெஞ்சரின் வெஞ்சுர மன்னான்றோ
வீணாள் படச்சென்ற வவ்வா றறிந்துமென் வேட்கைகண்டும்
காணா தவரி னெனைத்தெளிப் பார்க்கென் கழறுவதே. (எ)

வருதுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்.*

282. தென்சாம கண்டர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பிடத்துன்
மென்சாயல் காட்டி மயில்விலக் காநிற்கும் வேட்கையுற
வன்சாத ரவினின் விழிபோல் விழித்தந்த மான்மடக்கும்
பின்சா ணளவுஞ்செல் லாரன்பர் பேதுறல் பெண்கொடியே. ()

பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பல்.

283. தாரேற வண்டினங் கொன்றையெல் லாமென் றடமுலைமேற்
பீரேறப் பீரிற்கண் ணீரேற வாடும் பிணிமுகங்கட்
கேரேறத் தொட்டிக் கலைவாழ் சிதம்பர வீசர்வெற்பிற்
காரேறக் கண்டுநம் மன்பர்பொற் றேர்வரக் கண்டிலமே. (கூ)

---

280. வரம்பு ஓதரும் அன்பர் - எல்லையற்ற அன்பையுடைய தலைவர். ஓதி - கூந்தல். சரம்போல - அம்பைப்போல.

281. மன்னர் வெஞ்சுரம் சென்ற அவ்வாற்றை. காணாதவரின் - அறியாதவரைப் போல. பாங்கியைப் படர்க்கையாகக் கூறினள். தெளிப்பார்க்கு - தெளியச் செய்பவர்க்கு.

282. மடக்கும் - மீளச்செய்யும். பேதுறல் - மயங்காதே.

283. கொன்றை எல்லாம் வண்டினம்தார் ஏற; தார் - பூங்கொத்து; "தார் நறுங் கொன்றை" (தே.) பீர் - பசலை. பிணிமுகம் - மயில். ஏர் ஏற - எழுச்சி மேன்மேல் உண்டாக. கார் - மேகங்கள்.

*வலித்தல் - துணிவுகூறல்.

இகுளை வம்பென்றல்.

284. வாடிய பைந்தினைக் காமுரு கோனை வணங்கிநமர்
கூடியங்கார்த்திடக்கொண்மூச்சொரிந்தனகொண்டல்வண்ணன்
தேடிய பாதர் கலைசைத் தியாகர் சிலம்பினிற்கண்
டாடிய மஞ்ஞை யிதுகா ரெனவஞ்சி யஞ்சலையே. (௧0)

இறைமகள் மறுத்தல்.

285. வம்பார் தனத்தி கலைசைத் தியாகர்முன் மாலயனெவ்
வம்பா றிடவழற் குன்றாய்நின் றென்ன மலைமுழுதும்
வம்பார்செங் காந்தளுங் கோபமுந் தோன்றி வயங்குதலால்
வம்பாகு மோவுன்சொல் வம்பாவ தன்றியிம் மைக்கொண்டலே.

அவர்தூதாகி வந்தடைந்தது இப்பொழுதெனத் துணைவி சாற்றல்.

286. வண்டூதைம் பாவி கலைசைத் தியாகர் வரையிடைத்து
வண்டூதைக் கொல்குங் கொடிபோற் றெருமால் மன்னர்வெற்றி
வண்டூதத் தேர்மிசை யின்னேபொன் னேந்தி வருவரென்று
வண்டூ துரைப்பமுன் னேவந்த தாலிந்த மைம்முகிலே. (௧௨)

---

284. ஆர்த்திட - முழங்க; "ஏனற் பசுங்கதி ரென்றாழ்க் கழிய வெழிலி யுன்னிக், கானக் குறவர்கள் கம்பலை செய்யும்வம் பார்சிலம்பா" (திருச்சிற். 156.) ஆடிய: முற்று. வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடி போல்வாய்.

285. வம்பு - கச்சு. எவ்வம் பாறிட - குற்றம் நீங்க. வம்பு - வாசனை. கோபம் - இந்திரகோபப் பூச்சி. வம்பு ஆகுமோ - காலம் அல்லாத காலத்துப் பெய்யும் மழை ஆகுமோ; "வம்பார் குன்றம்" (தே.) வம்பு ஆவதன்றி - வீண் ஆவதல்லாமல்.

286. வண்டு ஊதுகின்ற ஐம்பாலையுடையாய். துவண்டு ஒல்குமென இயைக்க. ஊதைக்கு - காற்றுக்கு. வெற்றி வண்டு - சய சங்கம். வள் தூது உரைப்பதற்கு.

தலைமகள் ஆற்றல்.

287. ஒருவா விருதலைப் புட்போ னமக்குயி ரொன்றெனமுன்
திருவாய் மலர்ந்தருள் செய்தநங் காதலர் செம்பொருட்கா
வெருவாது கான்சென் றுழிமறந் தெம்மை விடுவர்கொலோ
வருவாரிக் காரிற் கலைசைத் தியாகர் வரையகத்தே.

அவன் அவட் புலம்பல்.

288. அள்ளற் பழனக் கலைசைத் தியாகருக் கன்பிலர்போல்
எள்ளத் தனையு மிரக்க மிலாரென் றெனையுகொந்த
உள்ளத்தி னோடெழுங் கண்ணீர்வெள் ளத்தி னுழிதருங்கால்
மெள்ளப் பிடித்தெடுப் பாருமுண் டோவந்த மின்னினையே. ()

மீண்டுவருகின்ற காலத்துத் தலைமகன் பாகனொடு சொல்லல்.

289. மாடையி னாற்று முடித்தேர் வலவ மடந்தைசங்கோ
டாடை யுகாமுன் கலைசைத் தியாக ரளித்தருளும்
ஓடைகொள் செங்கழு நீர்க்குஞ் சரத்தை யுனதுளத்திற்
கோடைவெங் காலெனக் கோடையின் கால்செலக் கொள்ளுதியே.

---

287. ஒருவா - நீங்காத. இருதலைப்புள் போல் உயிர்ஒன்று: "யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின், இருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே" (அகநா. 12.) காரின் - மேகத்தைப் போல.

288. எனையும்: உம்மை உயர்வுசிறப்பு. மின்னென்றது தலைவியை.

289. மாடையின் ஆற்றும் முடி - பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற சிகரத்தை யுடைய. சங்கு - வளையல். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். செங்கழுநீர்க்குஞ் சரத்தை - செங்கழுநீர் விநாயகரை; ஓடையை இடமாகக்கொண்ட செங்கழுநீர் மலரென்பது வேறொரு பொருள். கோடை வெங்காலென - கோடைக்காற்றைப் போல. கோடையின் கால் செல - குதிரையின் கால் செல்லாநிற்க. குதிரை செல்லக் குஞ்சரத்தைக் கொள்ளென்றது ஒருநயம். சிவபிரானது தேரச்சு முறியச்செய்து மீண்டும் அது நன்கு ஓட அருளியவராதலின் தேரோட விநாயகரை நினையென்றான்.

தலைமகன் மேகந்தன்னொடு சொல்லல்.

290. தன்னே ரிலாத கலைசைத் தியாகர் தடங்கிரிமேல்
முன்னேகி னுலும்மை மொய்குழ லால்வென்று முற்றிழையாள்
இன்னேயும்மின்னையுந்தன்னிடையால்வெல்லுமென்மணித்தேர்ப்
பின்னே வரின்முகில் காள்பெறு வீர்நற் பெருமிதமே. (கசு)

பாங்கி வலம்புரிகேட்டு அவன்வரவறிவுறுத்தல்.

291. இந்தனஞ் சேரெரி போன்றவெப் பாறத்தண் ணேரியதாய்ச்
சந்தனம் பூசு தனத்தினல் லாய்தடங் தேரிலன்பர்
கந்தனை யீன்ற கலசத் தியாகர் கலைசையின்கண்
வந்தனர் வந்தன ரென்றினி தார்க்கும் வலம்புரியே. (கஎ)

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்.

292. சங்கத்தி லோர்கண்ணர் பெண்ணொரு பாகத்தர் தண்ணருளாற்
சங்கத் தமிழ்நிறை கூடல் வணிகர்தந் தையலர்க்குச்
சங்கத்த மிட்ட கலைசைத் தியாகர் சரதகங்கைச்
சங்கத்தின் வாழியென் சஞ்சலந் தீர்த்த தனிச்சங்கமே. (கஅ)

---

290. இன்னே - இப்பொழுதே. உம் மின்னையும் - உம்மிடத்திலுள்ள மின்னலையும். வெல்லும் - வெல்லுவாள். பெருமிதம் - களிப்பு.

291. இந்தனம் - விறகு. ஏரி - ஒருவகைநீர்நிலை. தனத்தில் சந்தனம் பூசு. தேரில் அன்பர் வந்தனர்.

292. சங்கத்தில் ஓர் கண்ணர் - நெற்றிக்கண்ணர்; சங்கம் - நெற்றி. கூடல் - மதுரையில். சங்கு அத்தம் இட்ட - வளையலைக்கையிலிட்ட. சரதம் - உண்மை. கங்கையென்றது இத்தலத்திலுள்ள சிவகங்கையை; கங்கை கூறியது தூய்மைக்காக; சீவக. 172, ந. சங்கத்தின் - சங்கத்தைப் போல.

மெய்ந்நடுக் குறலோ டுயிர்வெரீஇ யிருகண்
விழித்துநோக் காமையெஞ் ஞான்று
மந்நக ரளவிற் கந்தக னெனும்பே
ரவன்றனக் கிடுகுறி யலவே. (கக)

1245 *இறந்தபல் செனனத் திழைத்ததீ வினைநின்
றிடங்கொள்புல் [1]லறிவினே ரெனினுஞ்
[2]சிறந்தபே ரறிவின் மேலொரு செனனஞ்
செறிகவாங் கெமக்கெனத் தியானம்
பிறந்தவ ணுதித்தோர் வினையுமப் பொழுதே
பிறக்கிடு மவரையென் றாதர்
அறந்தவா வுலகத் திருத்துவர் நமனு
மழலகத் தமைப்பனக் கணக்கே. (கஉ)

1246 ஓரறி வுடைப்புல் லீரறி வுடைநந்
தூற்றமூன் றறிவுடைச் சிதலை
கூரறி வொருநான் குளதெனுஞ் சுரும்பு
குறிக்கொளைந் தெனக்கணிப் பனவாம்
போரறி வுடைமால் யானையா தியவப்
புலத்தடைந் திறக்கில்வீ டுறுமாற்
போறறி விருமூன் றுடனதற் கயலாய்ப்
பிறந்தவர் பெறலெவ னுளதே. (கங)

1247 நித்திலத் திரட்கு வாலிதாங் குணனு
நிகரிலாப் பசுந்துள விணுக்கு
மெய்த்தநன் மணமுங் கட்புலங் கதுவ
வெளிவரு போதிலுள் ளனபோற்
றத்துவ மொருமூன் றினையுமா சறவே
தமிதமி யுணருஞா னமுமவ்
வுத்தம நகரி னுதித்தமன் னுயிர்கட்
குதித்தஞான் றுடனுதித் துளதே. (கச)

[பி-ம்.] [1]லறிவின ரேனும்; [2]சிறந்தவந் நகரத் தினியொரு பிறவி சிறக்க
வீங் கெமக்கெனத் தியானம். மா.

வேறு.

1248 நம்மா லமைத்த பழமையதாய்
நடுக்கற் றதுவாய் நிலைமையதா[1]
மெய்ம்மா நகரு நகரெனலாய்
வேற்றுப் புலத்தோ சனைப்புறத்தார்
தம்மா நகரு நகரெனவே
சாற்றுந் திறம்புள் ளரசனையு
மைம்மா நிலத்தோர் புள்ளினையும்
புள்ளென் பவர்மூ டருமானும். (கரு)

1249 சிங்கா சனமாய்ப் பாதுகையாய்த்
தேமென் புனிதத் தளிமமதாய்க்
கொங்கார் நறும்பூம் பட்டுடையாய்க்
குடையாய்த் தனிவா கனமாகி
மங்கா தெறிக்கு மணிவிளக்காம்
வகைசா லனந்த னுடனுலகிற்
றங்கா டரவ மரவமெனச்
சாற்று மவர்மூ டருமானும். (கசு)

1250 துட்டர்க் கிகல்செய் தவருயிரைத்
தொடர்ந்து பருகி வழிபடுமென்
சிட்டர்க் கருள்செய் திளங்கதிர்போற்
றிசையெட் டினுநள் ளிருடுரத்தும்
வட்டத் திகிரி யுடக்குசிலை
மறங்கூர் கதையும் படையெனப்போர்
முட்டப் பொருநர் முரட்படையும்
படையென் பவர்மூ டருமானும். (கஎ)

1251 தெண்டப் படும்வல் லரக்கர்முடிச்
சிரத்தை வயிரச் சிகரமதைக்
கண்டப் படுத்தும் பொழுதிழுதுட்
கதிபோற் செலுமென் வாட்படைக்குப்

[பி-ம்.] [1] நடுவுற்றது வாய். சா.

பிண்டப் படும்வேய்த் துண்டமதைப்
பிளக்கும் பொழுதுங் குழைந்துபல
துண்டப் படுமா னிடர்வாளைத்
துணையென் பவர்மூ டருமானும். (கஅ)

1252 வங்கத் தொகைவெண் டிரையுருட்டு
மகரா லயத்து ளிடம்புரிந்து
பங்கத் தழுந்து பணிலமுடன்
பழிதீர் பாஞ்ச சன்னியமாந்
திங்கட் சுடரிற் சுடர்தூண்டிச்
செவிக்கின் னமிர்த மளிப்பதையுஞ்
சங்கக் குலத்துட் சனித்ததெனச்
சாற்று மவர்மூ டருமானும். (கக)

1253 வானத் தடவ வரம்பிகந்த
வரம்பை மதித்து மதிப்பரிதா
மேனத் திசையெட் டினுமணவி
யெழுபொற் பிரம்பு தடக்கையுறுஞ்
சேனைத் தலைவன் றனக்கிணையாய்த்
திரண்ட வுலப்பில் பகிரண்டத்
தானைத் தலைவர் தமையுவமை
சாற்று மவர்மூ டருமானும். (உ0)

1254 தளிக்கு நறுந்தண் ணறவமறுச்
சதபத் திரிபெற் றளித்ததொடுந்
துளிக்குந் திருப்பாற் கடல்பயந்த
துணைவி யெனத்தந் தெமதாரத்துட்
களிக்குந் திருவை முதலியநன்
காதன் மகளிர்க் கிணையெனநீர்
நெளிக்குங் கடற்பார் மகளிரையு
நிகழ்த்து மவர்மூ டருமானும் (உக)

1255 விண்மா ணுதற்கோ மளத்திருமே
தகவீற் றிருத்தற் காசனமா
மன்மாண் புறப்பூண் கவுத்துவமே
வசைதீர் வனவா கியகடவு
ளன்மா மணியென் றுரைப்பதுட
னருதக் கனவாய் நவமெனலாம்
பன்மா மணிகளையுழுவமைப்
படுத்து மவர்மூ டமுமானும். (உஉ)

1256 கருமா மணிவே தண்டமுடன்
கருணா யிறினைத் துணையெனுமென்
றொருமா மணிமே னியைத்தனக்காங்
கொருநா யகமென் றுட்கொண்ட
திருமா மணிமண் டபந்தனக்குத்
தெழிக்குங் கடற்பா ரினில்யவனர்
தருமா மணிமண் டபனிகராய்ச்
சாற்று மவர்மூ டமுமானும். (உங)

1257 திடக்கே வலநூல் கழறியதைத்
திடனென் றுணர்ந்த திடனுலகத்
துடக்கே துமுறு வகையளிப்ப
வுயிரு ளனைவைத் துணர்விலொன்று
படக்கே தமறப் பேரின்பம்
பயில்வார் பயில்பே ரின்பநிகர்
மடக்கே வலர்சிற் றின்பமென
மதிக்கு மவர்மூ டமுமானும். (உச)

1258 ஞானக் கொழுந்து தழைத்தோங்கு
நன்சொற் கொழுகொம் பினிலமிர்த
பானத் தினிமை யுறுநறுமென்
பதமா கியதத் துவங்களைநற்

ருனத் தினையுட் கொளவுதவுஞ்
சயம்பு வெனுநூற் றருவினொடு
மீனப் பனுவற் றருக்கனையொப்
பென்னு மவர்மூ டருமாம். (உரு)

1259 வேதப் பாவை தொகுத்ததுடன்
மீட்டும் வகுத்து விரித்தருளுண்
போதத் தினைமுற் றவுமுணர்ந்து
பொதுநீத் திறையென் றெனையுணர்ந்தோர்
பாதத் தினைப்பற் றினர்மதிக்குப்
பலபுன் கலைகற் றுண்மையினைப்
பேதப் படுப்பார் மதிநிகராய்ப்
பிதற்று மவர்மூ டருமானும். (உசு)

1260 நன்பா வலரா கியகாலை
நடுக்கற் றுறுபே ரின்பமுற
வென்பா லுறுமன் பினராயென்
னிணைத்தாள் பாவும் பாடலுடன்
வன்பா ரினின்மா னிடர்தமையும்
வழுத்தத் துணிந்தார் வாய்மையுறாப்
புன்பா டலையும் பாடலெனப்
புகலு மவர்மூ டருமானும். (உஎ)

1261 மாயப் பொருளைத் தமதென்வே
மதியா ரதனை யெமதுருவாந்
தேயத் தினைப்பூ சனைபுரிவார்
தேயத் துடன்யா மெமவெனலாய்த்
தாயத் தவர்க்கு மவைபுதைத்துத்
தமைப்பூ சனைசெய் முழுமூடர்
காயத்தினையுங் காயமெனக்
கழறு மவர்மூ டருமானும். (உஅ)

1262 கொழுத்த திஃதென் றென்றினுயிர்
குழறக் குழறக் கொலைசெய்ததன்
புழுத்த தடிதன் றடிதடித்தற்
பொருட்டி னுகர்வோர் புலைவாயு
முழுத்த வுணர்வா லெனையுணர்ந்து
முழுது மடிநாத் தழும்புறவே
வழுத்து மவர்செங் கனிவாயும்
வாயென் பவர்மூ டமுமானும்

1263 நந்த வனங்கள் பலவியற்றி
நறுமென் மலர்மா லிகைகளேச்சம்
பந்த முறவே யெமக்கணிதல்
பாமா லைகளேப் பலசென்ன
தொந்த மறச்சூட் டுதலுணர்விற்
சுகயோ கியரா குதல்வளஞ்சா
ரந்த நகரைப் பிரிகிலமென்
பவர்மெய்ந் நெறிக்குப் போதாவே. (௩௦)

வேறு.

1264 ஓடையேற் றுளபூ நறவொடு மதன்க
னுற்றநுண் டுகண்முகக் தூராய
வாடையேற் றிடினும் வசந்தனேற் றிடினு
மதிதவழ் சோலைவாய் மணங்கொள்
கோடையேற் றிடினுங் கொண்டலேற் றிடினுங்
குவலயத் தயனுளா யடைந்த
பீடையேற் றுளபல் பிறப்பினைப் பெறுர்கள்
பெறுதல்பே ரின்பம தாமே. (௩௧)

வேறு.

1265 பொறிவழிபுக் கைம்புலனும் புலனழியா
வகைதடுத்த புனித ராமெய்க்
நெறிவழிநின் றனுபவம்வாய்க் தருண்முனிவர்
காணங்கள் நிலையை நீப்பி

னறிவழியும் படிதணத்தற் பொருட்டெய்து
நெறித்தெனத்தா பரங்க ளாகற்
குறிவழிநின் றமைந்தனரா லதன்பெருமை
யுனக்கெவன்மேற் கூறு மாறே. (௨௫)

1266 படுபருந்து மழலைமொழிப் பசுங்கிளியு
மடுபுலியும் பசுவும் வெம்மைக்
கடுவழங்குஞ் சிறுதுளைப்பற் பணியுமிருங்
களிமயிலுங் கடுங்கண் மாற்றங்
கொடுவழங்கும் பழம்பகைவிட் டொழுங்குபெறக்
குழூமியெதிர் கொண்டு தாகத்
தொடுபொருந்து மூணவிணையொன் றொன்றினுக்கு
விருந்துவிளித் தூட்டு மன்னோ. (௫௫)

வேறு.

1267 புத்தே ளிருநா கரும்வெறுக்கைப் பொருப்பின் புறத்துத் தாகுருவின்
மெய்த்தே வருஞ்சத் தியலோகத் தமைவுற் றவரு மமைவிலரென்
றெத்தேவரையுமிகழ்ந்தெமையேயிறையென் றுணர்ந்தபாமேட்டி
மெய்த்தே வருமந் நகர்புகுந்தான் மீளா நசையுய்த்திடுமன்றே. ()

1268 இப்பே ரண்ட மைம்பதுகோ டியவா யமைந்த தெனுமிதனுண்
மெய்ப்பே ருலகம் பதினாலுள் வேலை வளைத்த வெழுதீவு
ளொப்போர் நகரங் குறிப்பரிதா யுபய பரம பதமெனலா
மப்பேர் நகா மமைத்ததெவ ணமலா வுரைசெய் தருளென்றான்

1269 மூத்த மனுவின் புதல்வரெனு முறையோ ரிருவ ரவருள்ளும்
வாய்த்த பிரியா விரதனென மதிப்பா னிளவ லவன்மைந்தர்
சேர்த்த பதின்ம ரவருள்ளுந் தெளிந்தா ரெழுவ ரவருள்ளுங்
கீர்த்திபயிலக்கினித்திரனாற்கிளைத்தார்களுமொன்பதுபுதல்வர்.

1270 இயம்பு மவரு ளுபிமக னிடப னிடபன் மகன்பாதன்
பயன்கொ ளுயர்பூ லோகமதிற் பதினா வலந்தீ வினுட்டென்பா
னயங்கொள் பாத கண்டநவ கண்ட மவற்றுட் டென்பாலா
யுயர்ந்த ததன்கண் பொதியமலை யுதவும் பொருநை நதியுளதால்.

1271 வான்றான் புகழ்நதிவடபான் மதிக்குங் கறைதென் கரைக்கணித்தாய்த்
தோன்றாத் துணைத்தாய் வதிப்பனினித் தோன்றும் பொருட்டின் பொருட்டுமுதற்
சான்றாண் மையினென் மேனவருச் சனைக்குச் செறுதென் கரைத்தான
மூன்றுமவற் றுளுனக்குதித்தன் முதற்றானமதா முறைமையதே.

வேறு.

1272 தெண்டிரைத்தண் பொருநையென மலையமளித்
திடுநதிக்குத் தென்பான் மோது
வெண்டிரைக்கோ சனைகுடக்காய் நிரந்தாமு
மிருடிகடாம் வேத வாய்மை
கொண்டிரைக்கத் தளிநறவந் ததும்புமலர்
தொறுங்குரூமிக் குழூமி நாத
வண்டிரைப்ப வதனெடும்விஞ் சையரிசைக்கு
மிசைத்திறமே வளர்ப்ப தொன்றே. (௩௯)

1273 இன்று தொடுத் தவணைமைநீ யருச்சனைசெய்
புரப்பனென வெண்க ணுள
னன்றுதொடுத் ததுகுருகா புரியெனப்பேர்
தருதியென வாணி மேருக்
குன்றுதொடுத் தெனவுடல நிமிர்ந்தெழுபுட்
பிடர்ப்பரமன் கொடுப்ப மீட்டு
நின்றுதுதிப் பவற்கின்னு முரைப்பபல
வுளவெனவே நிகழ்த்து கின்றான் (௪0)

வேறு.

1274 ஆண்டைம்ப துனக்கமையு முன்வைவைச்
சுதமனுவிற் கமைநின் றுளுநட்
பூண்டன்பி னெனைவழுத்து முத்தமதாந்
தனுக்கழியாப் பொன்று டந்து
மீண்டங்கு வலம்வருசங் கனுக்காதி
நாதனென வெளிநின் றும்பர்ச்
சேண்டங்கு பரந்தாமம் புரந்ததற்கு
வடதிசைத்திந் திருணி நீழல். (௪௧)

ஆயகலைக 29
ஆயசொக்க 290
ஆயத்துறைப் 94
ஆயிரங்கதி 30
ஆயிரத்து 476
ஆயிரம்புலவோரி 84
ஆயுங்குணத் 336
ஆயுமறையோ 384
ஆர்க்குங்குளிரு 219
ஆர்கலிஞாலத் 89
ஆர்கலிசீர் 240
ஆர்த்தசபை 69
ஆர்த்தார்த்துக் 113
ஆர்வேய்ந்த 147
ஆரங்கெடப் 428
ஆரணங்கா 479
ஆரணமு 445
ஆரவடமு 81
ஆரியநன்று 321
ஆரியமன்னர் 231
ஆரியவுலக 278
ஆராயினு 222
ஆரார்பொறுப்பார் 276
ஆரேயெனு 7
ஆலிங்கநாக 307
ஆலினாசி 474
ஆலினிலைக்கு 220
ஆலெங்கேயங்கே 295, 243
ஆலைப்பலா 66
ஆவாழ்குழக் 150
ஆவின்கொடை 346
ஆவூரெறிந்து 99
ஆழந்தரு 267
ஆழமுடைமை 10
ஆழித்திருமா 197
ஆழியான்பள்ளி 342
ஆழியிழைப்ப 230, 140
ஆள்வினைமுடித்த 140
ஆளான்விடுமே 232
ஆளிமதுகை 122
ஆளுங்கரியும் 101
ஆளுங்குரிசி 117
ஆற்குழையோ 21
ஆற்றங்கரை 327
ஆற்றவுங் 83
ஆற்றற்படை 256
ஆற்றியமெய் 365
ஆற்றுமின் 76
ஆறுபெருக் 233
ஆறுமுகனுணை 373
ஆறெல்லாஞ் 275
ஆன்பாலுங் 345
ஆனையூற்றின் 89

இ

இகன்மதமால் 133
இங்குநவல் 461
இசையெல்லாங் 189
இட்டமானகவி 307
இட்டமுட 81
இட்டானெழிற் 250
இடங்கைவெஞ் 14
இடியானிருண் 116
இடுக்கட்புண் 337
இடுவார்சிலரு 290
இடையெழு 104
இணங்குமாத 173
இத்தகைய 412
இதுவோதிரு 430
இதுவோபெரும் 435
இந்தச்சதக 400
இந்தப்பத் 361
இந்திரர்களேத்து 37
இந்திரன்கலையா 283
இந்திரன்மைந்த 153
இந்திரன்வார்த்தை 432
இந்திரனென் 157
இந்நாளிருந்த 287
இந்நோய்நமக்கு 77
இப்பியீன்றிட்ட 139
இப்பிறப்பே 441
இம்டர்நிகழ 264
இம்பர்வானெ 387
இம்பரு 346
இம்மென்னு 366
இமையவர் 29
இமையாமுக் 189
இரங்குகுயின் 513
இரசைப்பதி 303
இரவலர் 144
இரவலாளரே 265

இரவிடைமதிய	511
இரவிதுணை	187
இரவியெழுந்	482
இரவுநண்ப	261
இரியன்மகளி	109
இருக்குமுதற்	388
இருக்கோது	10
இருகன்றி	105
இருங்கடலு	487
இருசுடரியங்கா	107
இருடீர்மணி	322
இருணெறி	440
இருதிணை	478
இருந்தாரை	368
இருநிலமருங்கி	97
இருபாற்சேனை	116
இருமூன்றி	124
இருளுக்கெரி	93
இல்லெனின்	315
இல்லெனுஞ்சொ	304
இலக்கணக்	86
இலகியசாத்த	276
இலகுசக	463
இலகுபுக	226
இலகேழுகி	381
இலங்கிலைவேற்	347
இலங்குதொடி	106
இலைநாட்டு	414
இவ்வுலகந்	435
இவளளவுந்	515
இவனென்	130
இழையொன்	340
இளமையுநிலை	73
இளையர்முதிய	84
இற்றைப்பகலு	108
இறுத்தொசித்	4
இறைத்தொறு	70
இன்பருடம்பு	144
இன்மையிழிவா	76
இன்றிழக்கு	463
இன்றும்யான்	185
இன்றமையா	17
இன்றவரி	260
இன்றேநங்	347
இன்னகாலைத	385
இன்னங்கலிங்கத்	340
இன்னங்கலை	386
இன்னணவாய	405
இன்னதன்மைய	380
இன்னமிழ்த	234
இன்னமுதப்	388
இன்னவாறு	430
இன்னிளவேனி	513
இனவரிக்கிம்புரி	218
இனிதினி	286

ஈ

ஈசனதிசை	256
ஈட்டியதெல்லா	70
ஈட்டுமகத்	470
ஈண்டலரிதாய்க்	76
ஈண்டுநூல்	336
ஈரெட்டிரண்டு	21
ஈதலறந்	60
ஈதோதிரு	435
ஈயற்புற்றத்	331
ஈயாடுவதோ	426
ஈயாதபுல்ல	300
ஈரிதழிணர்	188
ஈன்றவுலக	152

உ

உருவாய்நிலத்த	138
உங்கண்மனந்	375, 285
உங்களிலே	333
உச்சங்கோ	504
உடைதலையு	178
உடையசிவன்	215
உடையராய்ச்	68
உண்டவயிற்றி	376
உண்டியின்	102
உண்டியுட்	63
உண்டேர்ந்	4
உண்ணிலவு	313, 508
உண்ணீர்மை	264
உண்ணீருண்	94
உண்மைமுறை	423
உதுக்காண், சுரந்	241
உந்திகளிறே	480
உம்பர்க்குரிய	392

உமையவளு	344
உய்த்தன்றி	80
உயர்குடிநனி	61
உயிர்களோம்பு	77
உரக்கவெகு	292
உருகியுடல்	141
உருட்கறங்	460
உருவத்தார்த்	113
உருவளாகவை	156
உரைத்தசக	486
உரைதரு	406
உலகம்புகழ்	411
உலகம்யாவை	389
உலகமூன்று	36
உலகினர்பவ	489
உலகினுக்கணி	461
உலகினுட், பெருந்	66
உலகுடன்விளங்க	77
உலகுடன்விளக்கு	33
உலகுபொதி	145
உலகுமழிசையு	500
உலகே, மூற்	79
உலங்கொண்ட	309
உலும்பினி	54
உலைக்குரிய	272
உவர்க்கட	69
உழுதவுழுத்தஞ்	139
உள்ளங்கால்	284
உள்ளங்குளிர	18
உள்ளதுகாக்கு	74
உள்ளவழக்	88
உள்ளிய	126
உளமலி	349
உற்றவர்க்	497
உற்றவுதிர	79
உறவைப்	281
உறுக்குமதி	299
உறுப்புக்கடா	75
உறைகழித்த	436
உறைபதி	4
உறையுமிட	120
உன்னுயிரு	156

ஊ

ஊகத்தினன்	241
ஊசியறுகை	322
ஊடலென	132
ஊதைகூட்	231
ஊர்சூழ்புரிசை	104
ஊருண்டு	413
ஊழித்துலுக்	376
ஊனங்கடந்த	196

எ

எஃஃகிலங்	77
எக்குணத்தோ	437
எங்குமிவனிசை	364
எட்டெழுத்தைக்	10
எட்டையா	413
எடுத்தநிரை	95
எண்கினிருங்	239
எண்டிசாமுகமு	374
எண்டிசையும்	310
எண்டிசையுமாகி	55
எண்டிசையுலகை	278
எண்ணிகந்த	55
எண்ணிய	22
எண்ணில்வயல்	255
எண்ணிலவை	368
எண்ணிறைதில்லை	479
எண்ணின்றியே	90
எண்ணீர்மை	218
எண்ணும்பயன்	66
எண்ணும்பெயரு	477
எண்பெருங்	475
எண்மேன்	269
எத்திக்கும்	298
எத்துணை	63
எதிர்மலர்	375
எந்தைசனத்	480
எந்தையெதி	435
எப்பாலு	471
எம்பியை	154
எம்மிகழ்வோ	322
எய்தவின்னல்	81
எய்தற்கரிய	72
எய்தியமணிப்	350
எரியென்னு	15
எருத்துமேனே	158
எல்லப்பனம்	400
எல்லாரு	64

எல்லைகடலா 249
எல்லைநீர் 512
எல்லைபல 335
எலாஅமடப் 135
எவ்வுலகு 251
எவரையென்று 305
எழிறருஞாயிற் 239
எழுத்ததிகாரத்துச் 469
எழுத்தறியத் 83
எழுத்தின்றிற 358
எழுதரிது 83
எழுபானிரண் 478
எழுமூவ 312
எளிதென 61
எற்கண்டறிகோ 143
எற்றுதிரைப் 307
எற்றேகொடி 66
எறிக்கும்புகழ் 274
என்கவிதை 272
என்களங்கம் 350
என்பிறவிதீர 431
என்றுந்திரு 3
என்றுபெறுவேன் 134
என்றும்பெறுதலா 253
என்னிற்பொலிந்த 240
என்னுடைய 262
என்னெஞ்சு 131
என்னேய்சில 186
என்னைக்கொடுத் 371
என்னைநீகாய 330
என்னையவ 373
என்னையுடையாள் 29
என்னையுரை 137
எனதன்ம 296
எனவேதன 172

ஏ

ஏகாவட 134
ஏங்காமுகில் 112
ஏசியிடலி 92
ஏடலர்தார்ச் 243
ஏடாயிரங் 285
ஏடியன்மாலை 224
ஏந்துமருவி 217
ஏமாருமன் 121
ஏமிராவோரி 371
ஏர்தருசாலி 466
ஏர்விற்றுப் 302
ஏரார்சகாத்த 223
ஏரியிரண்டு 499
ஏரியுமேற்றத்தி 492
ஏருமிரண்டுள 91
ஏழகமேற் 146
ஏற்பக்குடைங் 137
ஏற்றவகத் 478
ஏற்றார்க்கிடாதா 273
ஏற்றூர்தி 157
ஏற்றெறிந்தார் 147
ஏறடர்த்து 189
ஏறியசகாத்த 224
ஏறிவிசும்பு 238
ஏறுகட்டிய 369
ஏறுயர்கொடி 48
ஏனையபெண் 118
ஏனைவட 250

ஐ

ஐந்துதுதி 481
ஐம்பதின்மர் 393
ஐம்பொருளு 427
ஐயமிடுமி 61
ஐயிரண்டு 440
ஐயிருபதோசனை 151
ஐயிருபதோரேழு 480
ஐயொருப 255

ஒ

ஒட்டக்கூத்தன் 387
ஒத்தமுயற்சி 492
ஒத்தவயவ 97
ஒப்பாரியாய் 289
ஒருகாவித் 362
ஒருகையிரு 324
ஒருகையிலே 311
ஒருங்குள 488
ஒருகிரட்பிண்டி 34
ஒருபுருடன் 311
ஒருபொருட்கிரு 34
ஒருமலமு 482

ஒருமனமாந்தர் 80
ஒருவரொருவர் 177
ஒருவரொருவருணராமற் 97
ஒருவாணுதல் 219
ஒருவான்யாரோடு 15
ஒழிந்தபிற 76
ஒழுகுகுருதி 238
ஒற்றியூர் 344
ஒற்றையல 234
ஒன்றாகக் 80
ஒன்றுமறி 378
ஒன்றுமூன் 474

ஓ

ஓங்கலிடை 505
ஓங்கியசெங் 502
ஓங்கியபொன் 253
ஓங்குநிலை 222
ஓடையே 509
ஓதங்கடைந் 197
ஓதரியவாய்மை 464
ஓதவளர் 260
ஓதுஞ்சகரர் 248
ஓதுபுகழ்ச் 443
ஓதும்ப்ரபந்தங் 394
ஓய்விலுரை 461
ஓர்கறுப்பு 301
ஓர்தட்டிலே 300
ஓராதெழுதி 515
ஓராற்று 138
ஓருந்தமி 358
ஓவியங்காண 464

க

கங்கக்குரிசில் 352
கங்கணக்கை 38
கங்கணம்வேற் 275
கங்கணகன் 264
கங்குலு 230
கங்குற், குழம்பு 244
கங்கைச்சிறுவனுங் 153
கங்கைபாந்தாங்கு 100
கச்சியொரு 112
கச்சிவளைக் 159
கடந்தூங்கும் 219
கடல்கிழக்குத் 492
கடல்கிழிய 154
கடல்பரந்து 106
கடல்புக்கு 99
கடல்விளிம்பு 394
கடலக 374
கடலன்ன 141
கடலுமலையு 152
கடற்றானை 129
கடன்முரச 449
கடாமுங் 12
கடிமனை 98
கடியுண்ட 138
கடிவாங்கு 297
கடுங்கை 157
கடுத்துவர்த்த 485
கடுநாக 38
கடும்பனித் 129
கடைகொ 151
கடைபோ 313
கடையில்லா 43
கண்கொடுத்தான் 55
கண்டகம் 329
கண்டகனவி 407
கண்டன்பவனி 185
கண்டனவுண் 131
கண்டார் 73
கண்டாற் 305
கண்ணவனை 18
கண்ணனவனி 191
கண்ணிற்சிறக்கு 442
கண்ணாடி 71
கண்ணாமதிக்குங் 373
கண்ணாயிரம் 295
கண்ணார் 121
கண்ணியோர் 231
கண்ணினாற் 494
கண்ணுடைய 29
கண்ணுதலுங் 440
கண்ணுதலோன் 25
கண்ணுதற் 355
கண்ணுமுகமுங் 353
கண்ணுறு 381
கணிகண்ணன் 426
கணிகொண்ட 408

கத்துகடல்	371
கதிக்குமறு	379
கதிர்சுருக்கு	110
கதுவிவரு	263
கந்தமலரயன்	370
கம்பன்பிறந்த	498
கம்பனென்றுங்	392
கயக்காவி	348
கயல்வாய்த்த	456
கயற்கருங்	36
கரடத்தான்	178
கரத்துஞ்	339
காந்தியல்	96
கரமருவு	17
கரவோடு	11
கரிபரந்	109
கரிமருவு	37
கரியாய்	279
கருங்கட	69
கருங்கலி	277
கருங்காலி	342
கருங்குளவி	70
கருணையா	325
கருத்தினன்	414
கருந்தடங்	144
கருந்தலை	369
கருப்பூர்	248
கரும்பே	59
கருமால்	35
கரைசெறி	346
கரைபெற்ற	357
கரைபொரு	228
கல்கெழு	100
கல்லாடர்	331
கல்லாதார்கல்	92
கல்லாதார்வாயிற்	65
கல்லாயு	149
கல்லார்க்	67
கல்லார்நாவிற்	72
கல்லாலங்	14
கல்லாலய	71
கல்லானை	218
கல்லின்மே	27
கல்லினைக்	158
கல்லுயர்	133
கல்லுருகுங்	423
கல்விக்கடலை	402
கல்வியா	74
கல்வியின்மை	77
கல்வியுடையீர்	88
கலவாவயவர்	196
கலிங்க	284
கலியதுநாலா	457
கலியாண	298
கலிவாளூழி	153
கலைபயிலல்குலார்	506
கலைமகளு	387
கலையெலா	59
கலையெனப்	107, 329
கலைவாணி	339
கவடிகளாக	377
கவலைமறுகிற்	148
கவிகற்ற	68
கவியரசர்	347
கவுரிகமலா	453
கவுளியமார்க்கங்	446
கழல்சேர்ந்த	145
கழிந்ததிளமை	74
கழிமலர்ந்த	508
கழியுந்திய	366
கழுவொடு	98
கள்ளன்மின்	62
களிகள்	503
களியானைத்தென்னன்களவில்	136
களியானைத்தென்னனிளங்கோ	138
களைகளைய	505
கற்குங்கவி	265
கற்பகமோ	243
கற்றது	83
கற்றநாவினன்	436
கற்றவன்	441
கற்றுணர்ந்தோன்	226
கற்றுத்துறை	80
கற்றோர்மகிழ	411
கறங்குதிரை	373
கறைப்பற்	330, 425
கறைமிடற்றர்	11
கன்மாரி	400
கன்னனனவரத	390
கனக்கும்	447
கனந்தந்தான்	409
கனவினுட்	131

கனவைநன 138
கனிகொள் 515
கனியுறழ் 484
கன்றும்வய 187
கன்னலெனுஞ் 273
கன்னனரை 284
கன்னித்தென் 495
கன்னியழிந்தனள் 504

கா

காக்கை 407
காசுக்கு 424
காடவர்கோ 467
காட்டகஞ் 99
காட்டிருந்தாலு 457
காடுமீனம் 341
காண்டகு 223
காதமிருபத்து 343
காதலீகையிற் 487
காதன்மதியங் 65
காதுசேர் 192
காந்துமகிற் 513
காப்படங் 128
காப்புநூல் 149
காம்புவனம் 219
காமருதேர் 511
காமன்கா 128
காய்கதிரோ 156
காய்ந்துசிவந்தது 300
காய்ந்து 140
கார்க்குமழை 391
கார்க்குலமும் 110
கார்த்தரும் 328
கார்நறு 136
கார்படைத்த 309
கார்வளம் 380
காராட்டு 130
காராளன் 412
காரொன்று 369
காரேற்ற 211
காரோலை 290
காலையரும்பி 496
காலைஞாயிறு 319
காலையிலே 93
காலையிலொன் 282
காலையும் 233
காலையுமாலை 18
காவலரீகை 337
காவலுழவர் 492
காவிரித்துறை 236
காவிரியை 263
காவைவென்றிடு 400
காவொன்று 404
காளைமுகிற் 219
காளையொடாடிக் 141
காற்று 274
காற்றைப் 358
கானக 241
கானிமிர்த்தாற் 112
கானுந்து 448
கானெனுந்தேன் 342

கி

கிடங்கிற் 425
கிரிபோல் 285
கிளவியாக்கம்மே 469
கிளவியோரு 470
கிளையாளன் 297

கு

குட்டுதற்கோ 376
குடக்கோடு 448
குடகர் 235
குடத்துவிளக்கே 136
குடபால்வடபால் 32
குடிப்பிறப்புக் 86
குடிப்பிறப்புடுத்து 86
குடுமிப்பருவ 127, 234
குடைநின்றது 172
குடக்கொடு 291
குதலைப் 132
குரங்கனவில் 66
குரங்குமாய் 67
குரங்குமேனி 143
குரவார் 515
குருகுநாரை 506
குருந்த I91
குரைகடன் 32
குலங்களாய 426

குலந்தரும் 88
குலாவணங்கு 243
குழற்கா 206
குழாக்களிற் 115
குளக்காவி 294
குளிறுகுரான் 98
குறும்பூழ்ப் 149
குறுமுனிவன் 471
குறையுளா 235
குன்றுதுக 153
குன்றம்வனமுங் 362
குன்றுயர் 102

கூ

கூடல் 21
கூடற்பெருமானை 137
கூடுஞ்சபை 399
கூத்தாண் 332
கூந்தன்மா 126
கூர்ந்தவறுமை 266
கூர்வேல் 257
கூம்பொறுத்த 219
கூரார் 56
கூரியவாளாற் 326
கூலிக்குநான் 302
கூவராயன் 363
கூழைப்பலா 326
கூளம்பிடித் 342
கூற்றுவனை 17
கூறிய 319
கூனின்று 8

கெ

கெட்டகழுதை 65
கெட்டேமிது 88
கெடலரு 5

கே

கேட்டவா 363
கேளும்புக 513

கை

கைதைசேர் 432
கைம்மணிச் 346
கையதவன் 137
கையது 113
கையு 181
கையைவிரித் 260
கைவினைமாக்கள் 150

கொ

கொங்கருடல் 211
கொங்கலர் 192
கொங்கினி 305
கொங்குங்க 268
கொங்குதங்கு 38
கொங்கைகோங் 157
கொங்கைதள 197
கொங்கைமுகை 514
கொட்டமிடு 310
கொடிகொடி 37
கொடித்தலைத் 118
கொடிபாடித் 137
கொடிமதில் 112
கொடியார்கொடியார் 11
கொடியிடை 90
கொடிவாலன 47
கொடுத்தானறம் 468
கொடைத்தொழி 100
கொண்டல்கண் 458
கொண்டறவழ் 440
கொத்தலருங் 216
கொய்தளிர்த் 242
கொல்யானை 198
கொல்லாத 297
கொல்லியம் 118
கொல்லேறு 116
கொல்லையி 383
கொலையைத் 338

கோ

கோக்கண்டு 339
கோக்குதிரை 366
கோட்டங் 177
கோட்டாற் 20
கோட்டெங்கு 138
கோட்டை 265
கோடன்மலர்ந்து 195
கோடானுகோடி 94
கோடிகொடுத்துங் 94

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தில் விற்கப்பெறும் புத்தகங்கள்.

சங்கப்பிரசுரம்.

		ரூ.	அ.	பை.
1.	ஞானாமிர்த மூலமும் உரையும்	1	0	0
2.	சைவமஞ்சரி	1	8	0
3.	யாப்பணியிலக்கணங்கள்	0	10	0
4.	வைத்தியசாரசங்கிரகம்	5	0	0
5.	பன்னூற்றிரட்டு	3	0	0
6.	மகாபாரதம் அரும்பதவுரையுடன்	4	0	0
*8.	தமிழ்ச்சொல்லகராதி உயிர்வருக்கம் முடிய. முதற்பாகம்.	6	0	0
	ஷை இரண்டாம்பாகம்	4	8	0
	ஷை மூன்றாம்பாகம்	5	0	0
10.	தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் (நச். உரை முதலிய) ...	1	12	0
11.	திருவருணைக்கலம்பகம்	0	6	0
12.	அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
13.*	கலைசைச்சிலேடைவெண்பா	0	5	0
14.	தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி	1	4	0
15.	திருவாரூர் நான்மணிமாலை	0	4	0
	பன்னூற்றிரட்டு (செலக்ஷன்)	0	4	0
	திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப்பதிகம் முதலியன ...	0	1	0

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்.

*1.	ஐந்திணையைம்பது உரையுடன்	0	3	0
2.	கனாநூல் (5) இனியதுநாற்பது (உரையுடன்) ...	0	3	0
4.	புலவராற்றுப்படை	0	3	0
6.	நேமிநாதம் (உரையுடன்)	0	12	0
*7.	திருநூற்றந்தாதி (உரையுடன்)			
8.	திணைமாலை நூற்றைம்பது (உரையுடன்) ..	0	8	0
*9.	அநுமானவிளக்கம்			
10.	அட்டாங்கயோகக்குறள்	0	2	0
12.*	பன்னிருபாட்டியல்			
13.	நான்மணிக்கடிகை (பழைய உரை) ...	0	4	0
14.	மூத்தொள்ளாயிரச்செய்யுட்கள் ...	0	2	0
15.	திருச்செந்திற்கலம்பகம்	0	3	0
16.	திருவாரூருலா	0	8	0
17.	சுகசந்தர்சனதீபிகை	0	12	0
18.	இயற்கைப்பொருட்பாடம்...	0	4	0
19.	தேவையுலா	0	3	0
20.	நரிவிருத்தம்	0	2	0
21.	சிதம்பரப்பாட்டியல் (உரையுடன்)	0	8	0
22.*	திருக்கலம்பகம் (ஷை)			
24.	குருமொழிவினாவிடை	0	1	0
25.	கேசவப்பெருமாள் இரட்டைமணிமாலை... ...	0	2	0
26.	திருத்தணிகைத்திருவிருத்தம்	0	1	0
27.	மதுரைத்திருப்பணிமாலை...	0	8	0
28.*	சந்திராலோகம்			
30.	ஞானாமிர்தக்கட்டளை	0	3	0
31.	பாண்டியம்	0	4	0

32.	மனீஷாபஞ்சகம்	0	8	0
33.	வேளிர்வரலாறு	0	8	0
34.	அகப்பொருள்விளக்கம்	1	4	0
36.	உவமானசங்கிரகம்	0	1	0
37.	மாறனலங்காரம் மூலமும் உரையும்	4	8	0
38.	திருப்புல்லாணிமாலை	0	2	0
39.	பழமொழி மூலமும் பழையஉரையும்(முதல் 100 செய்)	1	0	0
40.	திருமாலிருஞ்சோலைமலை அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்	0	8	0
41.	பொருட்டொகைநிகண்டு	0	6	0
42.	அகராதிநிகண்டு	0	12	0
43.	மேகவிடுதூது	0	2	0
44.	திருக்குற்றாலமாலை *	0	2	0
45.	தண்டலையார்சதகம்	0	4	0
46.	இராமோதந்தம்	0	3	0
47.	பழமொழிமூலமும் பழைய உரையும் (2-வது 100செய்)	1	0	0
48.	சேதுநாடும் தமிழும்	0	6	0
49.	கடைவள்ளலார்காலம்	0	6	0
50.	தமிழரும் ஆந்திரரும்	0	4	0
51.	மதங்கசூளாமணி	1	0	0
52.	கூடற்புராணம்	0	10	0
53.	திருவள்ளுவர்	0	6	0
	ஷை ஆங்கிலத்தில்	0	6	0
54.	அரும்பொருள்விளக்க நிகண்டு	1	4	0
55.	மாறனகப்பொருளும் திருப்பதிக்கோவையும்	0	12	0
56.	பாப்பாவினம்	0	10	0
57.	மதுரைமும்மணிக்கோவை	0	5	0
58.	பழனிப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3	0
59.	கடம்பர்கோயில் உலா	0	6	0
60.	சங்கரநயினார்கோயில்அந்தாதி	0	6	0

மேலேகண்ட சங்கப்பதிப்பில்லாத புத்தகங்கள் வேண்டுவோர் வேறு புத்தகசாலைகளுக்குத் தாங்களே நேரில் எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

* இவ்வடையாளமிடப்பட்டவை இப்போது கைவசமில்லை.

குறிப்பு:-1. சங்கத்தினின்று மாதமொருமுறை அரிய பெரிய விஷயங்களைக்கொண்டுவெளியாகிவரும் இச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4. தனிப்பிரதியின் கிரயம் அணா 8. வெளிநாடுகளுக்கு வருஷச்சந்தா ரூ 4—8—0. இதுவரை 30 தொகுதிகள் பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இவற்றுள் 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10, 16-ம் தொகுதிகள் கைவசமில்லை. பைண்டு செய்யப்பெறாததொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—0—0-வீதமும், பைண்டு செய்யப்பெற்ற தொகுதிகள் தொகுதி 1-க்கு ரூ 4—12—0 வீதமும் விற்கப்பெறும். வி. பி. சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

2. சங்கப்பிரசுரம், செந்தமிழ்ப்பிரசுரம், செந்தமிழ் முழுத்தொகுதி— இவற்றுள் ஒவ்வொருபுத்தகத்திலும் ஒரேதடவையில் 10 பிரதிகளும் அதற்கு மேற்பட்டும் வாங்குவோர்கட்கு மொத்தக்கிரயத்தொகையில் 100க்கு 10 வீதம் கமிஷன்தள்ளிக்கொடுக்கப்படும்,

லக்ஷ்மீநாராயணையர், மானேஜர்.

T. S. P. P. MADURA-34